

LECTIILE ȘCOLII DE SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Gânduri din cartea lui Isaia

iulie-septembrie 2016

Cuprins

1. Starea viei / 5
2. Copt pentru reformă / 10
3. Față-n față cu realitatea / 15
4. Judecând rațional pentru neprihănire / 20
5. Tatăl nostru cel îndurător / 25
6. Necredință prin aliere / 31
7. Ezechia / 36
8. Mândrie și umilință / 41
9. Omenirea trasă la răspundere / 46
10. Îndrumare pentru cel blând / 52
11. Îndurare pentru cel căit / 57
12. O solie pentru timpul prezent / 62
13. O misiune pentru timpul prezent / 67

Leccióniile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât de scurte cu putință pentru a reda gânduri concise, directe. În unele cazuri, sunt folosite parantezele [] pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și citirea mai ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea materialelor folosite ca sursă.

Leccióni biblice pentru Școala de Sabat (USPS 005-118), Vol. 92, Nr. 3, iulie - septembrie 2016. Publicată trimestrial de către Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă. Copyright © 2016, tipărită și distribuită de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, SUA.

Imagini: Shutterstock, prima copertă;
MapResources la pg. 4, 51, 72;
Fotolia la pg. 31,72.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulsperrantei.ro
www.farulsperrantei.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Lecțiile Biblice ale Școlii de Sabat pentru următoarele două trimestre prezintă *Gânduri din Cartea lui Isaia*.

Cartea lui Isaia nu a fost scrisă neapărat în ordine cronologică, asemenea unei relatări istorice. Cea mai mare parte a acesteia include gânduri profetice, pe care acest serv al lui Dumnezeu le-a primit prin intermediul viziunilor și pe care a fost delegat să le scrie pentru instruirea și zidirea noastră.

„Timp de șaiszeci de ani sau mai mult, [Isaia] a stat în fața copiilor lui Iuda ca profet al speranței, devenind din ce în ce mai direct în proorociile sale cu privire la biruința viitoare a bisericii.” – *P.R.*, 310 (cap. *Chemarea lui Isaia*).

„Îndemmurile profetului către Iuda, de a privi la viul Dumnezeu și a accepta darurile Sale generoase, nu au fost zadarnice. Au fost câțiva care au luat aminte și s-au întors de la idoli lor la devoțiunea față de Iehova. Ei au învățat să vadă în Creatorul lor dragoste, har și compasiune tandră. Iar în zilele întunecate, care aveau să vină în istoria lui Iuda, când doar o rămășiță avea să fie lăsată în țară, cuvintele profetului aveau să aducă în continuare rod, printr-o reformă hotărâtă. ‘În ziua aceea’, declară Isaia ‘omul se va uita spre Făcătorul său și ochii i se vor întoarce spre Sfântul lui Israel; nu se va mai uita spre altare, care sunt lucrarea mâinilor lui și nu va mai privi la ce au făcut degetele lui, la idoli Astarteei și la stâlpii închinați soarelui’ (Isaia 17:7, 8)” – *Ibid*, 320 (cap. *Iată, Dumnezeul vostru!*).

Constatăm aici realizarea unei reforme, care a fost sprijinită de misiunea profetică a lui Isaia. Nu este acesta un timp asemănător pentru o reformă similară? Desigur, putem conștientiza de ce lecțiile acestea sunt atât de importante în pregătirea noastră pentru judecata finală, care ni se spune că „trebuie să înceapă de la casa lui Dumnezeu” (1 Petru 4:17).

Cu siguranță, putem remarca faptul că puritatea și sfințenia au fost teme importante pe care Isaia le-a evidențiat. Nu ar trebui să facem și noi la fel, din moment ce suntem foarte aproape de granițele Canaanului ceresc?

Reforma este importantă și aceasta lucrează mână în mână cu redeșteptarea. În următoarele șase luni, cele două vor fi întrepătrunse așa cum se găsesc în cartea lui Isaia.

„Trebuie să aibă loc o redeșteptare și o reformă sub conducerea Duhului Sfânt. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșteptarea semnifică o reînnoire a vieții spirituale, o stimulare a puterilor minții și ale inimii, o înviere din moartea spirituală. Reforma semnifică o reorganizare, o schimbare în idei și teorii, obiceiuri și practici. Reforma nu va aduce rodul bun al neprihănirii decât dacă este conectată cu redeșteptarea Duhului. Redeșteptarea și reforma sunt gata să-și facă lucrarea desemnată, iar pentru a face această lucrare ele trebuie să fie întrepătrunse.” – *The Review and Herald*, 25 februarie 1902.

Fie ca Domnul să călăuzească studiile noastre, ca să putem obține prin El această experiență!

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Darul Sabatului Întâi pentru o biserică în Insula Maré, Noua Caledonie

Noua Caledonie, cu o suprafață de 18576 km², este un arhipelag al Republicii Franceze, localizat în Oceanul Pacific de Sud. Acesta se află la 1500 km est față de Australia și 2000 km nord față de Noua Zeelandă. Grupul de insule, parte din subregiunea Melanesia, include principala insulă Grande Terre, arhipelagul Belep, Insula Pinilor și câteva insule izolate, cunoscute ca Lifou, Ouvea și Maré.

Populația este de 268.000 locuitori, după statistica din august 2014, și este împărțită în trei provincii – Provincia de Nord, Provincia de Sud și Provincia Insulelor Loyalty. Populația este formată dintr-o amestecătură de nativi melanesieni din Noua Caledonie, polynesieni, uveeni, europeni și asiatici de sud-est. Capitala acestei țări este Noumea.

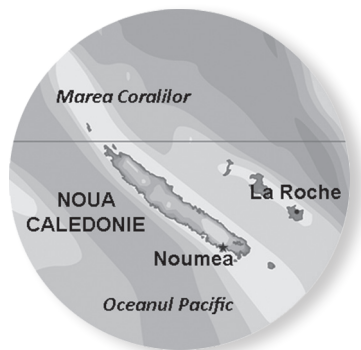
Jumătate din populație este romano-catolică, incluzând cei mai mulți dintre europeni, uveeni, vietnamezi și jumătate a minorităților de melanesieni și polynesieni. Cei care aderă la protestantism sunt aproape toți din melanesieni. Există, de asemenea, numeroase alte grupe de creștini și un număr mic de musulmani. Solia redeșteptării și a reformei a venit în 1984 în Noua Caledonie. Lucrarea a progresat până în prezent, acum fiind două grupe de credincioși în Noumea și una în insula Maré. Solia noastră trebuie să mai ajung în Provincia de Nord.

În prima fază misiunea din Noua Caledonie a fost legată de Câmpul Polynesia Franceză. În 2012, însă, aceasta a devenit dependentă de Conferința Generală, iar în decembrie 2013 a ajuns una din cele șapte misiuni de bază ale Misiunii Uniune a Pacificului de Sud.

Prin harul lui Dumnezeu, un frate din Maré a donat un teren pentru construirea unei biserici. În prezent, construim pentru prima dată o casă de închinare pentru Domnul. Resursele noastre sunt, însă, insuficiente pentru a realiza acest proiect. De aceea apelăm la frații și surorile noastre din întreaga lume să ne ajute în realizarea acestui plan. În timp ce vă amintiți de noi prin darurile voastre, ne rugăm ca Domnul să vă binecuvânteze în mod minunat și să reverse har din abundență asupra tuturor.

„Să dea slavă Domnului și să vestească laudele Lui în ostroave!” (Isaia 42:12).

Frații și surorile voastre din Noua Caledonie

Starea viei

„Ce aş fi putut face viei Mele și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă așteptam să facă struguri buni?” (Isaia 5:4)

„Supune-ți dorințele proprii, propriile obiceiuri îndelung idolatriza-te, ca să poți primi principiile adevărului. Astfel vei deveni o ramură a Viței Adevărate și nu vei purta struguri sălbatici sau uscați, ci ciorchini încărcăți de fructe prețioase.” – *The Reviv and Herald*, 12 aprilie 1892.

Recomandare pentru studiu: : *Profeți și Regi*, pg. 15-22, 303-305, engl.
(cap. Via Domnului, cap. Chemarea lui Isaia).

Duminică

26 iunie

1. VIA PREȚUITĂ

a. Cu ce scop a înființat Dumnezeu națiunea ebraică? Geneza 12:2; Deuteronom 7:6-8; 26:17-19.

b. De ce urma această națiune să fie profund recunoscătoare față de Dumnezeu? Deuteronom 32:9-12.

c. Cum plănuia Dumnezeu ca națiunea ebraică să fie o binecuvântare pentru alte națiuni și cum se aplică aceasta la zilele noastre? Deuteronom 4:5-8; Matei 5:16.

„Domnul are privirea asupra fiecăruia din poporul Său; El are planurile Sale pentru fiecare în parte. Este scopul Său ca acei care ascultă de preceptele Sale să formeze un popor distins...”

Noi trebuie să manifestăm principiile împărăției [lui Dumnezeu] nu doar față de această lume, ci față de întregul univers.” – 6 T., pg. 12, 13 (engl.) (cap.1: *Scopul lui Dumnezeu cu biserica*).

2. STAREA VIEI ASTĂZI

- a. **De ce a fost dezamăgit Dumnezeu de via pe care o iubea? Isaia 5:1-4.**

„[Națiunea iudaică] dorea să-și însușească roadele viei peste care fuseseră puși administratori. Lăcomia și pofta le-au adus disprețul chiar și din partea păgânilor. Astfel, lumii păgâne i s-a dat ocazia să interpreteze greșit caracterul lui Dumnezeu și legile împărăției Sale.” – *Profeți și regi*, pg 20, 21 engl. (cap. Introducere - *Via Domnului*).

- b. **Când nu aduce biserica roade din adevărata viță? Ioan 15:4.**

„Domnul a sădit biserica Sa asemenea unei vițe într-un câmp roditor. ... Dar această viță sădită de Dumnezeu s-a înclinat spre pământ și și-a încolăcit cârceii în jurul ajutorului omenesc. Mlădițele sale s-au extins departe și mult, dar ea aduce rodul unei vițe degenerate. ...

Domnul a revărsat mari binecuvântări asupra bisericii Sale. Dreptatea pretinde ca aceasta să returneze talentele sale cu dobândă. Odată ce au crescut comorile adevărului încredințate acesteia, au crescut și obligațiile ei. Dar în loc de a dezvolta aceste daruri și a înainta spre perfecțiune, ea s-a îndepărtat mult de locul unde ajunsese în experiența sa anterioară. Schimbarea în starea ei spirituală s-a instalat treptat și aproape imperceptibil. Pe măsură ce a început să caute lauda și prietenia lumii, credința ei a scăzut, zelul ei a devenit apatie, devotamentul său fierbinte a dat loc formalității moarte. Fiecare pas înainte spre lume a reprezentat un pas înapoi față de Dumnezeu. Pe măsură ce au fost nutrite mândria și ambiția lumească, spiritul lui Hristos a fost îndepărtat și competiția, disensiunea și cearta au pătruns pentru a slăbi și tulbura biserica.” – 5 T., pg. 240, 241 engl. (cap. *Unitatea creștină*).

- c. **Ce tip de roade așteaptă Dumnezeu să aducem? Galateni 5:22, 23.**

„Roadele pe care Hristos le pretinde, după grija răbdătoare revărsată asupra bisericii Sale, sunt: credință, răbdare, dragoste, îngăduință, evlavie și blândețe. Acestea sunt ciorchine de roade care se maturizează atât în mijlocul furtunii, norului și întunericului, cât și în lumina soarelui.” Ibid., pg. 117 engl. (cap. *Mustrări și avertizări*).

3. EVITÂND O EXPERIENȚĂ SUPERFICIALĂ

- a. **Descrieți starea viei spirituale a Domnului în prima parte a domniei lui Ozia, regele lui Iuda. 2 Regi 15:1-3; 2 Cronici 26:1-7, 15.**

„Domnia lungă a lui Ozia [numit și Azaria] în ținutul lui Iuda și Benjamin a fost caracterizată printr-o prosperitate mai mare decât a oricărui alt domnitor de la moartea lui Solomon, cu aproape două secole înainte. Mulți ani regele a domnit cu înțelepciune. Sub binecuvântarea cerului, armatele sale au recâștigat câteva din teritoriile care au fost pierdute în anii dinainte. Cetățile au fost rezidite și fortificate și poziția națiunii a fost mult întărită între popoarele din jur. Comerțul a reînviat și bogățiile națiunilor s-au revărsat în Ierusalim.” – *Profeți și regi*, pg. 303, engl. (rom. cap. 25: *Chemarea lui Isaia*).

- b. **Numiți câteva neajunsuri spirituale care au întunecat această imagine. 2 Regi 15:4.**

„Această prosperitate exterioară [sub domnia lui Ozia] ... nu a fost însoțită de o reînviere a puterii spirituale. Serviciile de la templu au continuat ca în anii dinainte și mulțimile se adunau pentru a se închina Dumnezeului viu; dar mândria și formalismul au luat dreptat locul umilinței și sincerității.” – *Ibid.*, pg. 303, 304.

- c. **Cum ne afectează neglijența de a îndepărta răul? Cântarea Cântărilor 2:15.**

„Mulți îngăduie și scuză defectele din caracterele lor; dar acestea trebuie îndepărtate în totalitate. Orice abatere de la dreptate este păcat, iar păcatul trebuie înlăturat. Nu ne putem permite să fim neglijenți în fața fraților noștri sau în fața lumii.

Mulți își mărturisesc păcatele din nou și din nou, dar nu le înlătură prin pocăință adevărată. Dacă nu avem o țință hotărâtă și ajutorul harului lui Dumnezeu, deciziile puternice și vegherea vigilentă vor fi în zadar și fără putere, când ispitele vor asalta sufletul.” – *Signs of the Times*, 6 martie 1884.

„Vulpile mici strică viile mari; micile neglijențe, micile lipsuri, micile acte necinstite, micile abateri de la principiu întunecă sufletul și îl separă de Dumnezeu.” – *In Heavenly Places*, pg. 226.

4. ÎNTINAT DE MÂNDRIE

- a. **De ce a venit nenorocirea asupra lui Ozia?**
2 Cronici 26:16-21; Numeri 15:30.

„Păcatul care a avut consecințe așa dezastruoase asupra lui Ozia a fost păcatul încumetării. Prin călcarea unei porunci exprese a lui Iehova, conform căreia nimeni, în afară de urmașii lui Aaron, să nu officieze ca preoți, regele a intrat în sanctuar `să ardă tămâie pe altar`. Marele preot Azaria și colaboratorii săi l-au muștrat și l-au rugat să renunțe la planul lui. `Nu-i drept, Ozia` i-au spus ei, `lucrul acesta nu-ți va face cinste` (2 Cronici 26:16, 18).

Ozia s-a umplut de mânie că el, împăratul lui Israel, a fost muștrat în acest mod. Dar nu i s-a permis să profaneze sanctuarul trecând peste protestul unit al celor cu autoritate. În timp ce stătea acolo, într-o răzvrătire plină de mânie, a fost brusc lovit de judecata divină. Lepra i-a apărut pe frunte. Însăpăimântat, a fugit pentru a nu mai intra niciodată în curțile templului. Până în ziua morții sale, câțiva ani mai târziu, Ozia a rămas lepros – un exemplu viu al nebuniei de a se depărta de la un clar `așa spune Domnul`. Nici poziția lui înaltă și nici viața lui îndelungată de slujire nu au putut pleda drept scuză pentru păcatul încumetării, care a întunecat anii de sfârșit ai domniei sale și a adus asupra sa judecata cerului.” – *Profeți și regi*, pg. 304, engl. (cap. 25: *Chemarea lui Isaia*)

„Domnul a rânduit oameni în poziții concrete în biserica Sa și El nu vrea ca ei să părăsească aceste poziții pentru care El i-a desemnat. Atunci când Domnul le oferă succes într-o măsură, ei nu trebuie să se îngâmfe și să creadă că sunt calificați de a face o lucrare pentru care nu sunt potriviți și la care Dumnezeu nu i-a chemat.” – *The Review and Herald*, 14 august 1900.

- b. **Cum consideră Dumnezeu mândria? Proverbe 6:16, 17;**
Iacov 4:6.

„Cel care cade în unele din cele mai mari păcate, poate să aibă un sentiment de rușine și mizerie și poate să simtă nevoia de harul lui Hristos; dar mândria nu simte nicio nevoie și închide inima față de Hristos și binecuvântările infinite pe care El a venit să le ofere.” – *Calea către Hristos*, pg. 30 engl. (cap. 3: *Pocăința*)

„Mândria, încrederea în sine, dragostea de lume, căutarea greșelilor, amărăciunea, invidia sunt roadele celor care pretind a practica religia lui Hristos. ... Cu astfel de convertiri Hristos nu are nicio legătură.” – *The Review and Herald*, 15 aprilie 1902.

5. ÎNFRUNTÂND CONSECINȚELE SAU ALEGÂND CONSACRAREA?

- a. **Describeți starea predominantă din Israel și Iuda în perioada când Isaia a fost chemat să slujească drept profet. Isaia 1:1-9, 21-23.**

„Domnia lui Ozia se apropia de final și Iotam purta deja multe din povelile țării, când Isaia, care era din neam regesc, a fost chemat, deși încă tânăr, la misiunea de profet. ... Protecția divină a fost retrasă și forțele asiriene erau gata să se răspândească în țara lui Iuda.

Dar oricât de copleșitoare păreau, pericolele din exterior nu erau atât de grave precum cele din interior. Încăpățânarea poporului său este cea care a adus asupra slujitorului Domnului cea mai mare întristare și cea mai adâncă descurajare.” – *Profeți și regi*, pg. 305 engl. (cap. 25: *Chemarea lui Isaia*).

- b. **Cum este rezumată dilema celui credincios din timpul de atunci și din prezent? Psalmii 11:3.**

„Odată cu asuprirea și bogăția au venit mândria și dragostea de etalare, beția înjosoare și spiritul de petrecere. ... Practicile nelegiuite au devenit atât de răspândite în toate clasele, încât cei puțini care au rămas credincioși lui Dumnezeu erau adesea ispițiți să-și piardă inima și să cadă pradă descurajării și disperării.” – *Ibid.*, pg. 306 (cap. 25: *Chemarea lui Isaia*).

„În timp ce alții tânjesc după plăcerile lumești, voi să tânjiți după asigurarea evidentă a dragostei lui Dumnezeu, strigând serios și fierbinte: ‘Cine îmi va arăta cum să-mi fac sigură chemarea și alegerea?’ – 2 T., pg. 145 engl. (cap. 20: *Lipsă de considerație pentru Hannah More*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce a determinat decăderea credinței bisericii lui Dumnezeu?
2. Numiți una din neglijențele, aparent neînsemnate, din timpul domniei lui Ozia.
3. De ce consideră Dumnezeu mândria un păcat atât de grav? Îl considerăm și noi la fel?
4. Cum l-a afectat în cele din urmă pe Iuda, ca națiune, prosperitatea sa superficială?
5. Ce va realiza minoritatea credincioasă lui Dumnezeu, într-un veac al degenerării?

Copt pentru reformă

„Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat și vor zice: 'Vom mânca pâinea noastră și ne vom îmbrăca în hainele noastre, numai fă-ne să-ți purtăm numele și ia ocara de peste noi!'” (Isaia 4:1).

„Nu trebuie să ne atârnăm de propriile noastre căi, planuri, idei; noi trebuie să fim transformați prin reînnoirea minților noastre, astfel încât să putem demonstra ce este acea voință bună, acceptabilă și perfectă a lui Dumnezeu.” – *The Upward Look*, pg. 218.

Recomandare pentru studiu: 1 T., pg 216-220; vol. 4, pg. 628-648 (1 T. cap. *Datoria față de copii*; 4 T. cap. *Simplitate în îmbrăcăminte*).

Duminică

3 iulie

1. LĂCOMIE EGOISTĂ

- a. **Descrieți starea lui Iuda în perioada când Iotam, fiul lui Ozia, a început să preia mai multe responsabilități, înainte de moartea tatălui său. 2 Regi 15:34, 35; Osea 10:13; 11:7.**

„Prin apostazia și răscularea lor, cei care ar fi trebuit să fie purtători ai luminii în mijlocul popoarelor au atras judecățile lui Dumnezeu. Multe din relele, care grăbeau distrugerea imediată a împărăției de nord și care au fost cu puțin înainte denunțate în termeni clari de Osea și Amos, corupeau rapid împărăția lui Iuda.” – *Profeți și regi*, pg. 306, engl. (cap. *Chemarea lui Isaia*).

- b. **Cum erau administrate bunurile materiale date de Dumnezeu? Isaia 3:14, 15; 5:8; 10:1, 2.**

„Priveștiștea era descurajatoare în ce privește starea socială a poporului. În dorința lor după câștig, oamenii adăugau casă lângă casă și ogor lângă ogor. (Vezi Isaia 5:8). Dreptatea era denaturată și nu se manifesta deloc milă față de cei săraci. ... Chiar și judecătorii, cei a căror datorie era de a-i protejeze pe cei neajutorați, își închideau urechile față de strigătele poporului și ale nevoiașilor, ale văduvelor și orfanilor.” – Ibid.

2. MÂNDRIA TINEREȚII

- a. Care a spus Dumnezeu că va fi rezultatul mândriei și dragostei de etalare, care însoțeau asuprirea? Isaia 2:11, 12; Proverbele 29:23.

„Mândria inimii este o trăsătură de caracter înfricoșătoare. Mândria merge înaintea căderii. Acest lucru este adevărat în familie, biserică și națiune.” – 4 T., pg. 337, engl. (cap. *Lucrarea în Texas*).

„Atunci când începem să simțim încredere de sine și siguranță, suntem în pericolul unei căderi rușinoase.” – *This Day With God*, pg. 277.

- b. Ce stare a fost profetizată de Isaia și cum avea să influențeze aceasta administrarea dreptății? Isaia 3:4-6, 12. Cum putem să ne asigurăm că propriii noștri copii sunt bine antrenați să fugă de această tendință distructivă a zilelor noastre?

„În general, părinții nu au avut un comportament adecvat față de copiii lor. Ei nu le-au impus restricții, așa cum ar fi trebuit, ci le-au permis să tolereze mândria și să-și urmeze propriile lor înclinații. În vechime, autoritatea părintească era respectată; copiii erau supuși părinților lor și manifestau teamă și respect față de ei; dar în aceste ultime zile ordinea s-a inversat. Unii părinți sunt supuși copiilor lor. Ei se tem să treacă peste voința copiilor lor și, în consecință, cedează în fața lor. Dar atât timp cât copiii sunt sub acoperământul părinților, dependenți de aceștia, ei trebuie să li se supună. Părinții trebuie să acționeze cu hotărâre, pretinzând ca opiniile lor despre dreptate să fie respectate.” – 1 T., pg. 216, 217. (cap. *Datoria față de copii*).

„Părinți, faceți căminul fericit pentru copiii voștri. Prin aceasta nu vreau să spun că trebuie să îi răsfățați. Cu cât sunt mai răsfățați, cu atât mai greu vor fi stăpâniți și cu atât mai dificil va fi pentru ei să trăiască vieți reale și nobile, când vor merge în lume. Dacă le permiteți să se comporte cum le place, puritatea și frumusețea caracterului lor se vor ofili rapid. Învățați-i să asculte. Lăsați-i să înțeleagă faptul că trebuie să respecte cuvântul vostru. Aceasta poate da impresia că aduce o oarecare nefericire acum, însă îi va scuti de multă nefericire în viitor. Conducerea căminului să fie dreaptă și tandră, plină de dragoste și compasiune, dar totodată fermă și corectă. Nu permiteți niciun cuvânt nerescușit și nicio faptă de neascultare.” – *The Signs of the Times*, 8 aprilie 1903.

„Mama nu trebuie să permită copilului ei să fie în avantaj față de ea, în nicio situație.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 283, engl. (rom. cap. 48).

3. STRĂLUCIRE ȘI FARMEC

- a. **Enumerați câteva din obiecțiile Domnului împotriva femeilor din Sion, din zilele lui Isaia. (Folosiți un dicționar biblic pentru o înțelegere mai profundă.) Isaia 3:16-23.**

„Dragostea de etalare determină extravaganta și distruge în mulți tineri aspirația pentru o viața mai nobilă. În loc de a urmări educația, ei se angajează timpuriu în unele ocupații pentru a câștiga bani și a-și satisface pasiunea pentru îmbrăcăminte. Iar prin aceasta, multe tinere sunt ademenite spre ruina. ...

Nici măcar ziua și serviciile de închinare nu sunt scutite de dominația modei. ... Biserica este transformată într-un loc al paradei și moda este studiată mai mult decât predica.” – *Educația*, pg. 247 engl. (subcap. *Legătura îmbrăcămintei cu educația*).

„Idolatria în îmbrăcăminte este o boală morală.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 432, engl.

„Nu puțini din poporul nostru sunt apostazi. Ei imită moda lumii. Spiritualitatea lor moare. Pas cu pas se apropie tot mai mult de dragostea de lume. Egoismul și mândria preiau stăpânirea asupra lor, iar dragostea de Dumnezeu găsește un spațiu restrâns în inimile lor. Unii care cândva au fost reformatori zeloși, sunt acum indiferenți. Surorile care erau cândva simple în îmbrăcăminte, acum sunt în conformitate cu moda.” – *The Review and Herald*, 17 noiembrie 1904.

- b. **Cum ar trebui să se îmbrace creștinii în contrast cu purtarea unei îmbrăcăminti provocatoare? 1 Timotei 2:9; Romani 13:14.**

„Poți alege viața și mântuirea, dacă dorești aceasta, sau poți alege să te închini eului și să devotezi prețioasele tale ore de probă pentru a deveni o persoană atractivă, care să încante ochiul celui lumesc și senzual, pentru a primi laudă de pe buzele mincinoase și a strânge recolta care a fost semănată – corupția.” – *Daughters of God*, pg. 121.

„Adevărații creștini sunt nobili în conversația lor; în timp ce consideră că este păcat să se complacă în lingușire prostească, ei sunt politicoși, amabili și binevoitori. Cuvintele lor sunt sincere și adevărate. Ei sunt credincioși în tranzacțiile cu frații lor și cu întreaga lume. Ei evită extravaganta și etalarea în îmbrăcăminte; ci aceasta este modestă și aranjată ordonat și cu gust.” – *Christian Temperance and Bible Hygiene*, pg. 87.

4. OPTAȚI ÎN SCHIMB PENTRU O CHEMARE MAI ÎNALTĂ

- a. **Ce consecințe serioase asupra spiritualității noastre au obiceiurile extravagante și provocatoare de îmbrăcăminte, dacă nu sunt îndepărtate din biserică? Isaia 3:24-26; Matei 5:27,28.**

„Dragostea de îmbrăcăminte pune în primejdie principiile morale și face din femeie opusul unei doamne creștine, caracterizată prin modestie și sobrietate. Îmbrăcăminte ostentativă și extravagantă încurajează adesea pofta în inima celui care o poartă și trezește pasiuni joshnice în inima celui care o vede.” – 4 T., pg. 645 (cap. *Simplitate în îmbrăcăminte*).

„Moda deteriorează intelectul și consumă spiritualitatea poporului nostru. Ascultarea de modă pătrunde în bisericile noastre adventiste de ziua a șaptea și separă poporul nostru de Dumnezeu, mai mult decât orice altă putere. Mi-a fost arătat că regulile bisericii noastre sunt foarte deficitare. Toate etalările de mândrie în îmbrăcăminte, care sunt interzise în cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să fie un motiv suficient pentru aplicarea disciplinei în biserică. Dacă, în ciuda avertizărilor, apelurilor și implorării se continuă urmarea voinței pervertite, aceasta poate fi considerată ca dovadă că inima nu este în niciun caz asemenea lui Hristos. Eul și numai eul este obiectul adorării și un astfel de pretins creștin va conduce pe mulți departe de Dumnezeu.

Asupra noastră ca popor se află un păcat teribil pentru că am permis membrilor bisericii noastre să se îmbrace într-un mod nepotrivit cu credința lor. Trebuie să ne ridicăm de îndată și să închidem ușa împotriva ispitelor modei. Dacă nu facem acest lucru, bisericile noastre vor ajunge corupte.” – Ibid. pg. 647, 648.

- b. **Descrieți educația care trebuie oferită tineretului nostru. Tit 2:3-6; 1 Petru 3:1-4.**

„Fetele trebuie să fie învățate că adevăratul farmec al feminității nu constă doar în frumusețea formelor sau trăsăturilor, și nici în posedarea talentelor; ci într-un spirit blând și smerit, în răbdare, generozitate, amabilitate și dorința de a lucra și a suferi pentru alții. Ele trebuie învățate să lucreze, să studieze pentru un scop anume, să trăiască pentru o țintă, să aibă încredere în Dumnezeu, să se teamă de El și să-și respecte părinții. Apoi, pe măsură ce cresc, ele vor avea o minte mai pură, independentă și iubitoare. Va fi imposibil să degradezi o asemenea femeie. Ea va fi salvată de ispitele și încercările care i-au distrus pe atât de mulți.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 140 engl. (cap. 24: *Economie și chibzuință*).

5. A PURTA UN NUME SAU A FI CONVERTIT DE UN MÂNTUITOR?

- a. **Ce cursă spirituală a afectat poporul lui Dumnezeu atât în timpul lui Isaia, cât și în zilele noastre (aveți în vedere că în simbolistica biblică „șapte” semnifică deplinătatea și „femeie” se referă adesea la biserică – Ieremia 6:2)? Isaia 4:1. Care este răspunsul lui Dumnezeu? Isaia 55:8, 9.**

„Trebuie să ajungem la un standard mai înalt, altfel suntem nevrednici de a purta numele de creștin.” – 5 T., pg. 605 (cap. *Iubire pentru cei răătăciți*).

„Lupta creștină nu include o viață de toleranță în mâncare, băutură și îmbrăcăminte, asemenea unei persoane profane, indulgente față de sine. Domnul Isus a venit în lumea noastră în natură umană, pentru a-și da viața Sa prețioasă drept exemplu a ceea ce ar trebui să fie viața noastră. El nu este un exemplu de indulgență spirituală, ci de o viață care ne prezintă constant lepădare de sine și sacrificiu de sine. Avem imaginea corectă pe care Hristos, Modelul nostru, a venit să ne-o dea. Înaintea noastră este Prințul cerului, Fiul lui Dumnezeu. El a lăsat deoparte coroana regală și haina de prinț și a venit pentru a ocupa în această lume poziția de Om al Durerilor, obișnuit cu suferința. Cât de puțini înțeleg aceasta!” – *The Upward Look*, pg. 217.

- b. **Explicați un principiu fundamental al credinței creștine. Luca 9:23-26.**

„Trebuie să menținem un caracter, dar acesta este caracterul lui Hristos. ... Domnul să ne ajute să distrugem eul și să fim născuți din nou, astfel încât Hristos să poată locui în noi, asemenea unui principiu viu, activ, asemenea unei puteri care ne va păstra sfinți.” – *My Life Today*, pg. 335.

„Lăsați eul să moară. Predați-vă voința și muriți acum față de eu, chiar acum, și lăsați-L pe Dumnezeu să deschidă o cale pentru voi!” – *This Day With God*, pg. 323.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce prosperitatea pământească este adesea o cursă și un laț pentru poporul lui Dumnezeu?
2. Cum putem noi, ca părinți, să îmbunătățim educația și creșterea copiilor noștri?
3. Numiți câteva aspecte inutile în îmbrăcăminte, care indică semne ale slăbiciunii spirituale.
4. Cum putem conduce tineretul pentru a dezvolta gusturi sfinte și minți mai pure?
5. În ce aspecte sunt eu condus de voința proprie, în loc de a fi consacrat lui Dumnezeu?

Față-n față cu realitatea

„Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!” (Isaia 6:5).

„Isaia rostise vaiuri asupra altora pentru apostazia și depărtarea lor de Dumnezeu. Atât de mult conștientiza că locuiește în mijlocul unui popor cu buze necurate, încât fusese aproape gata să se lase pradă descurajării; dar acum el se vede pe sine însuși în pericol. El însuși este un om cu buze necurate. El nu a avut nicio tendință de a se înălța. O, cât de mic era el în propria înțelepciune, cât de nevrednic, cât de nepotrivit pentru serviciul sacru.” – *The Bible Echo*, 9 septembrie 1895.

Recomandare pentru studiu: 5 T., pg. 217-235 (cap. *Un apel*).

Duminică

10 iulie

1. CONSIDERÂNDU-I PE CEILALȚI FĂRĂ SPERANȚĂ

- a. Cum au exprimat alții ce tip de sentimente trebuie să fi avut Isaia privind răutatea mare a pretinsului popor al lui Dumnezeu? Psalmii 94:3, 4; Ieremia 4:14.

„Părea că scopul lui Dumnezeu pentru Israel era pe cale să fie zădărnicit și că poporul răzvrătit avea să sufere o soartă asemănătoare cu cea a Sodomei și Gomorei.

În fața unor astfel de stări, nu este surprinzător că în ultimul an de domnie al lui Ozia, când Isaia a fost chemat să prezinte lui Iuda soliile lui Dumnezeu de avertizare și mustrare, el s-a dat înapoi din fața acestei responsabilități. El știa bine că va întâmpina o rezistență importantă. Conștientizând propria incapacitate de a face față situației și gândindu-se la încăpățânarea și necredința poporului pentru care avea să lucreze, misiunea lui părea fără nădejde. Să-și abandoneze el misiunea în disperare și să-i lase pe cei din Iuda netulburați în idolatrie? Aveau să stăpânească dumnezeii din Ninive pe pământ, în locul Dumnezeului cerului?

Astfel de gânduri se îngămădeau în mintea lui Isaia în timp ce stătea sub porticul templului.” – *Profeți și regi*, pg. 306, engl. (cap. *Chemarea lui Isaia*).

2. UN MOMENT DECISIV ÎN VIAȚĂ

- a. **Ce a văzut Isaia în viziune, în timp ce stătea în fața templului? Isaia 6:1-4.**

„Deodată poarta și perdeaua dinăuntru a templului au părut a fi ridicate sau înlăturate și [lui Isaia] i s-a permis să privească în interior, în Sfânta Sfințelor, unde nici măcar picioarele profetului nu aveau permisiunea să intre. Acolo i s-a arătat viziunea lui Iehova stând pe un tron înalt și măreț, în timp ce alaiul slavei Sale umplea templul. De fiecare parte a tronului zburau serafimi, cu fețele învăluite în semn de adorare când slujeau înaintea Creatorului și se uneau în rugăciune solemnă: `Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui`, până când stâlpul, coloana și poarta de cedru păreau a se cutremura datorită cântării și casa a fost umplută de prinosul lor de laude.” – *Profeți și regi*, pg. 307, engl. (cap. *Chemarea lui Isaia*).

„S-a considerat [Isaia] nevrednic înainte de a avea viziunea slavei lui Dumnezeu? – Nu! El și-a închipuit că are un statut neprihănit înaintea lui Dumnezeu.” – *The Review and Herald*, 4 iunie 1889.

- b. **Ce s-a întâmplat brusc cu imaginea despre sine a lui Isaia după ce a avut această viziune (țineți cont că el primise deja soliile de muștrare pentru Israel)? Isaia 6:5.**

„Când a văzut această descoperire a slavei și gloriei Domnului, Isaia a fost copleșit de simțământul purității și sfințeniei lui Dumnezeu. Ce contrast izbitor era între perfecțiunea fără egal a Creatorului său și calea păcătoasă a aceluia care, împreună cu el, se număraseră în rândul poporului ales al lui Israel și Iuda!” – *Profeți și regi*, pg. 307, engl. (cap. *Chemarea lui Isaia*).

„Isaia denunțase păcatul altora; dar acum el se vede pe sine însuși sortit aceleiași condamnări pe care el o pronunțase asupra lor. El fusese mulțumit cu o ceremonie rece, fără viață în închinarea față de Dumnezeu. Înainte de a primi viziunea din partea Domnului, el nu știuse aceasta. Cât de neînsemnate au apărut acum înțelepciunea și talentele sale în timp ce privea la sfințenia și maiestatea sanctuarului. Cât de nedrept era el! Cât de nepotrivit pentru serviciul sacru! Imaginea sa despre sine putea fi exprimată în limbajul apostolului Pavel: `O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?`” – *Comentarii biblice ale Noului Testament*, vol. 4, pg. 1139 engl. (rom. Isaia 6).

3. CHEMAREA ACTUALĂ

a. Ce nevoie există astăzi, la fel de mare ca aceea din timpul lui Isaia? Ioel 2:12, 13.

„Este necesară o cercetare atentă a inimii. Cu lacrimi și mărturisire dintr-o inimă zdrobită, să ne apropiem de Dumnezeu ca și El să se apropie de noi.” – *Evangelizare*, pg. 510, engl.

„Trebuie să existe pocăință profundă, credință în Mântuitorul nostru Isus Hristos, veghere atentă, rugăciune neconținută și cercetare sânguincioasă a Scripturilor.” – *Manuscript Releases*, vol. 8, pg. 338.

„Religia curată și neîntinată trebuie adusă în sanctuarul sufletului. Fiecare în parte are de făcut o lucrare și niciun prieten sau slujbaş nu poate face această lucrare în locul său; fiecare în parte trebuie să se pocăiască și să-și mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu. Faceți din aceasta o lucrare profundă. Aveți credință pentru voi înșivă; primiți harul lui Dumnezeu în inima voastră. Dumnezeu va avea mereu martorii Săi adevărați și credincioși, care vor mărturisi puterea harului Său. Ei pot fi umili, cu toate acestea vor umbla în lumina feței lui Dumnezeu, având drept ghid Biblia.

Vedeți, o, vedeți unde au rămas neglijate datoriile voastre, unde ați fost un exemplu care i-a îndepărtat atât pe credincioși, cât și pe cei necredincioși de Dumnezeu, de neprihănire și de spiritul adevărului. Isus ar dori ca oamenii să vină la El, să se încreadă în El, să se bazeze pe El și să aibă propria lor experiență întemeiată doar pe El.” – *The Review and Herald*, 18 decembrie 1888.

b. Ce experiență dorește Dumnezeu să aibă toți cei care Îl urmează? Proverbele 4:18.

„Domnul vă îndeamnă să vă ridicati mai mult, pentru a atinge un standard mai înalt. Trebuie să aveți o experiență mult mai profundă chiar decât v-ați imaginat până acum. ... Oferiți lui Isus cele mai bune și sfinte sentimente. Prețuiți fiecare rază de lumină. Nutriți fiecare dorință a sufletului după Dumnezeu. Înzestrați-vă cu învățătura gândurilor spirituale și a comuniunii sfinte. Voi n-ați văzut decât primele licăriri ale slavei Sale. Pe măsură ce continuați să-L cunoașteți pe Domnul, veți descoperi că El Se ivește ca zorile dimineții. ...După ce ne-am căit de păcatele noastre, mărturisindu-le și găsind iertare, trebuie să continuăm să învățăm despre Hristos, până când ajungem la apogeul unei credințe desăvârșite a Evangheliei.” – 8 T., pg. 317, 318, engl. (cap. *Importanța căutării adevăratei cunoștințe*).

4. O, DACĂ S-AR DESCHIDE OCHII NOȘTRI!

- a. **Explicați cât de departe se extinde nevoia noastră de pocăință. Ioel 2:15-17.**

„Fie ca numeroșii slujitori ai lui Hristos să consacre un post, să convoace o adunare solemnă și să-L caute pe Dumnezeu, atât timp cât poate fi găsit. Chemați-L în timp ce stați prosternați la piciorul crucii de la Calvar. Renunțați la toată mândria și, în calitate de păzitori reprezentativi ai bisericilor, plângeți între tindă și altar. ... Rugați-vă, o, rugați-vă pentru revărsarea Duhului lui Dumnezeu!” – *Solii Alese*, vol. 3, pg. 189 engl. (rom. cap. 21).

„În loc de a-și înălța sufletele prin încredere în propria persoană, slujbașii și poporul ar trebui să-și mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu și unul față de altul.” – *Ibid.*, pg. 390 engl. (rom. cap. 55).

- b. **Ce ar trebui să înțelegem noi toți despre această lucrare solemnă? Romani 3:9-12.**

„Ne comparăm prea mult noi între noi, luând ca exemplu muritorii săraci supuși greșelii, cât timp avem un Model sigur, infailibil. Poporul lui Dumnezeu nu ar trebui să se compare cu lumea, nici cu părerile oamenilor, nici cu ceea ce au fost înainte de primirea adevărului. Credința și poziția lor în lume, așa cum sunt în prezent, ar trebui, însă, a fi comparate cu ceea ce ar fi trebuit să fie dacă viața lor ar fi avut un curs continuu înainte și în sus, din momentul în care au mărturisit a fi urmași ai lui Hristos. Aceasta este singura comparație sigură care poate fi făcută. În orice alt caz ar fi o auto-înșelare. Dacă starea spirituală și caracterul moral al poporului lui Dumnezeu nu corespunde cu binecuvântările, privilegiile și lumina care le-a fost încredințată, ei sunt cântăriți în balanță și găsiți deficitari. Îngerii notează în raportul lor: Prea ușor!” – *The Review and Herald*, 31 august 1886.

„Nu ne putem permite să trăim din pleava greșelilor și căderilor altora. Vorbirea de rău este un blestem îndoit, căzând cu mai multă greutate asupra celui ce o exprimă decât asupra celui ce ascultă. Cel care seamănă semințele neînțelegerii și certei, recoltează în sufletul său roade fatale. Însăși căutarea răului în alții dezvoltă răul în cei care se ocupă cu aceasta. Contemplând la greșelile altora suntem schimbați în același chip. Dar privind la Isus, vorbind despre dragostea și desăvârșirea caracterului Său, vom fi schimbați după chipul Său.” – *Pe urmele Marelui Medic*, pg. 492, engl. (cap. *Considerație față de cei ce poartă poveri*).

5. POCĂINȚĂ ȘI CURĂȚIRE

- a. De îndată ce Isaia și-a umilit inima mai mult ca oricând înainte, ce a făcut Dumnezeu cerului pentru servul Său? Isaia 6:6, 7. Ce ar trebui să învățăm din aceasta?

„Viziunea dată lui Isaia [în capitolul 6] reprezintă starea poporului lui Dumnezeu din zilele din urmă. Ei sunt privilegiați să vadă, prin credință, lucrarea care are loc în sanctuarul ceresc. `Și templul lui Dumnezeu care este în cer a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său.` În timp ce privesc, prin credință, în sfânta sfintelor și văd lucrarea lui Hristos în sanctuarul ceresc, ei înțeleg că sunt un popor cu buze necurate, un popor ale cărui buze au vorbit adesea cu vanitate, și ale cărui talente nu au fost sfințite și angajate spre slava lui Dumnezeu. Desigur, ei pot dispera pe măsură ce își văd slăbiciunea și nevrednicia în contrast cu puritatea și frumusețea caracterului slăvit al lui Hristos. Dar dacă, asemenea lui Isaia, vor primi amprenta pe care Domnul a hotărât să o pună în inima lor, dacă își vor umili sufletele înaintea lui Dumnezeu, există speranță pentru ei. Curcubeul făgăduinței este deasupra tronului și lucrarea făcută pentru Isaia se va face și pentru ei. Dumnezeu va răspunde cererilor care vin dintr-o inimă pocăită.” – *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, pg. 1139. (Isaia 6).

- b. Care ar trebui să fie rugăciunea noastră zilnică? Psalmii 51:2, 7.

„Nu ascultați sugestiile vrăjmașului de a sta departe de Hristos până când deveniți mai buni, până sunteți suficient de buni pentru a veni la Dumnezeu. Dacă așteptați până atunci, nu veți veni niciodată.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 205, 206 (cap. 16: *Pierdut și a fost găsit*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce a simțit Isaia cu privire la el și la ceilalți, înainte de viziunea din templu?
2. Cum s-a schimbat atitudinea profetului după viziunea despre slava din ceruri?
3. Descrieți lucrarea pe care noi toți trebuie să o facem în prezent.
4. Explicați ce se întâmplă dacă suntem căutători de greșeli.
5. Ce asigurare dată lui Isaia își găsește ecou în orice suflet pocăit?

Judecând rațional pentru neprihănire

„Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.” (Isaia 1:18).

„[Isus] cunoaște păcatele oamenilor, El știe toate faptele lor și citește toate motivele lor secrete; cu toate acestea nu se îndepărtează de ei în nelegiuirea lor. El pledează și oferă argumente raționale păcătosului și într-un anume sens – acela că El Însuși poartă slăbiciunea omenirii – El se pune pe Sine pe același nivel cu acesta.” – 4 T., pg. 294 engl. (cap. *Experiență și activități*).

Recomandare pentru studiu: *Calea către Hristos*, pg. 23-41 (cap. *Pocăința și cap. Mărturisirea păcatelor*)

Duminică

17 iulie

1. DISPONIBILITATEA INIMII

- a. **Recent curățit, după viziunea despre sanctuarul ceresc, care a fost răspunsul lui Isaia la chemarea lui Dumnezeu? Isaia 6:8-10.**

„Profetul [Isaia] a fost încurajat pentru lucrarea care îi stătea în față. Amin-tirea viziunii [templului din ceruri] a fost purtată de-a lungul misiunii sale îndelungate și anevoioase.” – 5 T., pg. 751 (cap. *Purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru lucrarea Sa*).

- b. **Cum ar trebui să răspundem și noi chemării lui Dumnezeu din zilele noastre? Evrei 3:12-15.**

„Îngerii cerești așteaptă de mult agenții umani – membri ai bisericii – pentru a coopera cu ei în marea lucrare care trebuie făcută. Ei vă așteaptă pe voi.” – Ibid., vol 9, pg. 46, 37 (cap. *O lipsă de simpatie*).

„Există o lucrare pentru fiecare în parte. Fiecare suflet care crede adevărul trebuie să stea la postul său, spunând: „Iată-mă, trimite-mă.” – Ibid., vol. 6, pg. 49 (cap. *Toți să fie lucrători*).

2. UN RAȚIONAMENT INTELIGENT

a. Explicați cum și de ce ne adresează Dumnezeu un apel logic. Isaia 1:18.

„Domnul pretinde poporului Său să își folosească rațiunea și să nu o înlăture în favoarea sentimentelor. Lucrarea Sa va fi deslușită pentru toți copiii Săi. Învățătura Sa va fi de așa natură încât va merita să fie recomandată înțelegerii minților inteligente. Se consideră că aceasta înalță mintea.” – 1 T., pg. 230 (cap. *Fanatismul din Wisconsin*).

„Hristos a răscumpărat inimile noastre. Hristos a răscumpărat intelectul omenirii. Hristos a răscumpărat puterea de raționament și Hristos ne-a înzestrat cu putere și capacități. El nu dorește să lăsăm aceste puteri și capacități a fi angajate doar în lucrurile comune ale materiei pământești și să pierdem din vedere veșnicia.” – *Sermons and Talks*, vol. 1, pg. 251.

„Un nume mare între oameni este asemenea unor litere înscrise pe nisip, dar un caracter fără pată va dăinui veșnic. Dumnezeu vă oferă inteligență și o minte rațională, prin care să puteți cuprinde făgăduințele Sale; iar Isus este gata să vă ajute în formarea unui caracter puternic, simetric.” – *Harul uimitor*, pg. 81.

b. Cum ne binecuvântează Evanghelia cu mai multă claritate mentală? 2 Timotei 1:7.

c. Ce legătură este între inimă și minte? Evrei 10:16; Ezechiel 36:26.

„Ce înseamnă o inimă nouă? Aceasta semnifică o minte nouă. Ce este mintea? Aceasta este voința. Unde este voința voastră? Ea este fie de partea lui Satan, fie de cea a lui Hristos. Aceasta depinde de voi. Veți așeza astăzi voința voastră de partea lui Hristos? Aceasta înseamnă o inimă nouă. Ea este o voință nouă, o minte nouă.” – *Sermons and Talks*, vol. 1, pg. 210.

„Cuvintele `Vă voi da o inimă nouă` (Ezechiel 36:26, engl.), semnifică: vă voi da o minte nouă. Această schimbare a inimii este întotdeauna însoțită de o concepție clară despre datoria creștină, de o înțelegere a adevărului.” – *Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi*, pg. 452 (cap. 63: *Câteva rezultate ale studierii Bibliei*).

3. CUVINTE DURE, IMPLICAȚII SERIOASE

- a. **Ce alegere simplă a fost invitat Isaia să explice și ce alegere similară ne este pusă astăzi în față? Isaia 1:19, 20; Iosua 24:14, 15.**

„Voința este puterea stăpânitoare a naturii umane, puterea deciziei sau alegerii. Fiecare ființă umană, care are rațiune, are putere de a alege ceea ce este drept. În fiecare experiență a vieții, cuvântul lui Dumnezeu pentru noi este: `Alegeți astăzi cui vreți să slujiți` (Iosua 24:15). Fiecare să își pună voința de partea voinței lui Dumnezeu, să aleagă să Îl asculte și, unindu-se cu agenții divini, să poată sta acolo unde nimeni nu îl poate forța să procedeze rău. În fiecare tânăr, în fiecare copil, există o putere cu ajutorul lui Dumnezeu, pentru a construi un caracter integru și pentru a trăi o viață folositoare.” – *Educația*, pg. 289 engl (cap. 34: *Disciplină*).

„Nu putem supraestima valoarea credinței simple și a ascultării necondiționate. Aceasta se află în urmarea căii ascultării în credință simplă, astfel încât caracterul să atingă perfecțiunea.” – *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, pg. 1137.

- b. **Ce păcate ale poporului lui Dumnezeu erau menționate atunci de profet? Isaia 1:21-23.**

„[Un] păcat cumplit care se află în mijlocul nostru este încrederea în sine – fariseismul – sentimentul că suntem neprihăniți și că toate faptele noastre sunt vrednice de laudă, când suntem de fapt departe de a nutri un spirit drept față de Dumnezeu și față de frații noștri. ... Este nutrită stima de sine și ai dat pe față un spirit de critică față de alții pentru că nu ai fost primul. Se manifestă invidie, gelozie, bănuială, găsire de greșeli și mărturie falsă. În mijlocul vostru există inimi neconsacrate, care răstălmăcesc orice lucru spus sau făcut, chiar și sub îndrumarea lui Dumnezeu ... Aceștia îl satisfac pe vrăjmaș... făcând din om un călcător al legii, din pricina unui cuvânt. În multe din cazurile criticate nu este de fapt niciun păcat; bănuiala este rezultatul stării minții care o întreține. Dacă le intersectează cineva calea, ei nu au niciun fel de unitate sau părtașie cu acesta. Ei se simt dezgustați de tot ce poate spune sau face acesta. ...cu toate acestea, cei care aduc astfel nemulțumiri și dezbinare și plantează semințele geloziei, toți pretind în același timp a fi credincioși statornici ai adevărului. În aceste situații nu se manifestă spiritul adevărului.” – *The Review and Herald*, 18 decembrie 1888.

4. O LUCRARE PROFUNDĂ ȘI INTELIGENTĂ

a. Ce este nevoie să facem pentru a obține pocăința deplină? Psalmii 119:18.

„[1 Ioan 3:2, 3 citat.] Există o lucrare pe care să o facă omul. El trebuie să privească în oglinda Legii lui Dumnezeu, să observe defectele din caracterul său moral și să-și înlăture păcatele, spălându-și haina caracterului în sângele Mielului...

Dar influența Evangheliei speranței nu îl va determina pe păcătos să considere mântuirea lui Hristos ca o problemă a harului fără plată, în timp ce el continuă să trăiască în călcarea legii lui Dumnezeu. Când lumina adevărului răsare în mintea sa și el înțelege pe deplin cerințele lui Dumnezeu și conștientizează amploarea păcatelor sale, el va face reformă în căile lui, va deveni credincios lui Dumnezeu prin puterea obținută de la Mântuitorul său și va duce o viață nouă și mai curată.” – 4 T., pg. 294, 295, engl. (cap. *Experiență și activități*).

„În studiul Cuvântului, lăsați deoparte părerile voastre preconcepute și ideile moștenite sau cultivate. Nu veți atinge niciodată adevărul dacă studiați Scripturile pentru a vă justifica propriile idei. Lăsați toate acestea la ușă și, cu o inimă pocăită, intrați să ascultați ceea ce Domnul dorește să vă spună. În timp ce căutătorul umil al adevărului stă la picioarele lui Hristos și învață de la El, Cuvântul îi va da înțelegere. Celor care în opinia lor sunt prea înțelepți pentru a studia Biblia, Hristos le spune: Trebuie să deveniți blânzi și smeriți cu inima, dacă doriți să fiți înțelepți pentru mântuire.

Nu citiți Cuvântul în lumina opiniilor anterioare; ci cu o minte liberă de prejudecată, cercetați atent și cu rugăciune. Dacă, pe măsură ce citiți, sunteți convinși și vedeți că opiniile nutrite nu sunt în armonie cu Scriptura, nu încercați să potriviți Cuvântul cu opiniile voastre. Potrivii opiniile voastre cu Scriptura. Nu permiteți ca lucrurile pe care le-ați crezut sau le-ați practicat în trecut să vă controleze înțelegerea. Deschideți ochii minții voastre și priviți lucrurile minunate ale legii. Descoperiți ceea ce este scris și apoi ancorați-vă picioarele pe Stânca eternă.” – *Solii pentru tineret*, pg. 260 engl. (cap. *Eforturi perseverente în studiul Bibliei*).

b. Cum ar trebui să ne amintească hotărârea noastră de a ne îndepărta de păcat, de marea reformă din timpul lui Neemia? Neemia 4:6 (ultima parte).

„O, fie ca nimic să nu amâne ziua pocăinței și reformei! Acum este timpul potrivit.” – *The Signs of the Times*, 30 iulie 1894.

5. O PREGUSTARE A ADEVĂRATEI ARMONII

- a. **Descrieți nivelul de pocăință serioasă pe care Hristos așteaptă să îl vadă în noi, cei care trăim în această perioadă a istoriei pământului. Apocalipsa 3:19.**

„Trebuie realizată o mare lucrare pentru rămasășiță. Mulți din aceștia insistă asupra micilor încercări. Îngerul a spus: „Legiunile de îngeri răi sunt în jurul vostru și încearcă să vă împingă în întunericul lor îngrozitor, ca să fiți ademeniți și prinși. Voi permiteți minților voastre să fie distrase prea ușor de la lucrarea de pregătire și de la toate adevărurile importante ale acestor ultime zile. Și insistați asupra micilor încercări și asupra detaliilor micilor dificultăți pentru a le explica spre satisfacția unora sau altora. Conversația este prelungită ore în șir între cei implicați și nu doar că aceștia își irosesc timpul, ci slujitorii lui Dumnezeu sunt reținuți să le asculte, în timp ce inimile ambelor părți nu sunt supuse prin har. Dacă mândria și egoismul ar fi lăsate deoparte, cele mai multe probleme ar fi rezolvate în cinci minute.” – *Experiențe și viziuni*, pg. 119 (cap. *Pentru cei lipsiți de experiență*).

„Hristos vine. Îmi amintesc când credeam că sfârșitul avea să vină în 1844 și când ne întâlneam în adunările noastre, întrebarea pe care o puneam unul altuia era: „Fraților, vedeți ceva nedrept în mine? Știu că nu îmi pot vedea singur greșelile și, dacă oricare dintre frați găsește ceva greșit în mine, vreau să mi se spună. Uneori erau mărturisite greșelile și ne plecăm înaintea lui Dumnezeu pentru a cere iertarea Sa. Apoi frații, care avuseseră neînțelegeri, erau văzuți mergând singuri în unele hambare sau în livadă și rugându-se împreună către Dumnezeu. Ei veneau apoi mână în mână, iubitori unul față de celălalt și în pace. Simțeam că nu ne putem despărți până când nu era adus totul în armonie. Spiritul dulce al păcii era în mijlocul nostru și slava lui Dumnezeu în jurul nostru. Puteați vedea fețe strălucind.” – *Sermons and Talks*, vol. 2, pg 24.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce putem fi inspirați de râvna lui Isaia să acceptăm chemarea lui Dumnezeu?
2. Ce face adevărata religie creștină pentru mintea umană?
3. Cum va transforma adevărata pocăință relațiile dintre noi?
4. Explicați o cheie esențială pentru dobândirea unei creșteri reale în studiul nostru biblic.
5. Ce experiență a primilor credincioși adventiști ar fi bine să repetăm?

Tatăl nostru Cel îndurător

„Înalță-ți glasul, nu te teme și spune cetăților lui Iuda: `Iată Dumnezeuul vostru!’” (Isaia 40:9).

„Profetul [Isaia] L-a înălțat pe Dumnezeu drept Creator al tuturor lucrurilor. Solia sa către cetățile lui Iuda a fost `Iată Dumnezeuul vostru!’” – *Profeți și regi*, pg. 315 (cap. *Iată, Dumnezeuul vostru!*)

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 150-163 (cap. *Doi închinători*).

Duminică

24 iulie

1. SPERANȚĂ FUNDAMENTALĂ, PLINĂ DE PACE

- a. **La ce i s-a spus lui Isaia să se aștepte în chemarea pe care o acceptase? Isaia 6:9-12. Cu toate acestea, ce asigurare trebuia el să nutrească? Isaia 6:13; 10:20,21.**

„Povara sufletului [lui Isaia] față de Iuda cel rătăcit nu urma să fie purtată în zadar. Misiunea lui nu avea să fie cu totul neroditoare. ... De-a lungul întregii sale vieți el trebuia să fie un îndrumător răbdător și curajos – un profet al speranței, precum și al osândei. Odată împlinit scopul divin, rodul deplin al eforturilor sale și al lucrării tuturor solilor credincioși ai lui Dumnezeu urma să apară. O rămășiță avea să fie mântuită.” – *Profeți și regi*, pg. 308, 309, engl. (cap. *Chemarea lui Isaia*).

- b. **Numiți câteva concepte cheie pe care le-a subliniat profetul. De ce ne pot inspira aceste teme înălțătoare și pe noi? Isaia 40:9, 13-15, 21-31.**

„Stelele au, de asemenea, o solie de încurajare pentru fiecare făptură omească. În momentele care se abat peste noi, când inima este slăbită și ispită apasă dureros, când obstacolele par de netrecut și scopurile vieții par de neatins, când făgăduințele ei atrăgătoare sunt ca merele de Sodoma, în acele momente, unde se pot găsi un astfel de curaj și o statornicie, ca în lecția pe care Dumnezeu ne-a îndemnat să o învățăm de la stele, care își continuă drumul netulburate?” – *Educația*, pg. 115 engl. (cap. *Alte parabole*).

2. INIMA DIN SPATELE NORULUI

- a. **De-a lungul istoriei lumii, ce înțelegere greșită despre caracterul lui Dumnezeu a avut întotdeauna nevoie de clarificare? Ezechiel 18:25; Isaia 55:8, 9.**

„În zilele lui Isaia cunoștința spirituală a omenirii era întunecată printr-o înțelegere greșită a lui Dumnezeu. Satan căutase multă vreme să-i determine pe oameni să privească la Creatorul lor ca la autorul păcatului, suferinței și morții. Acei pe care-i înșelase astfel, considerau că Dumnezeu este aspru și exigent. Ei Îl priveau ca pe Unul care urmărea să îi acuze și să îi condamne, fără a dori să-l primească pe păcătos, atât timp cât avea o scuză legală pentru a nu-l ajuta. Legea dragostei, de care este guvernat cerul, a fost greșit prezentată de arhiamăgitor, ca o îngrădire a fericirii omului, ca un jug apăsător din care trebuie să fie bucuroși să scape. El a declarat că preceptele ei nu puteau fi ascultate și că pedepsele pentru călcarea ei erau aplicate în mod arbitrar.

Pierzând din vedere adevăratul caracter al lui Iehova, israeliții erau fără scuză. Adesea Dumnezeu li S-a descoperit ca unul `îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și credincioșie` (Psalmii 86:15).” – *Profeți și regi*, pg. 311 engl. (cap. *Iată, Dumnezeul vostru!*).

- b. **Ce imagine nefalsificată a lui Dumnezeu este adesea uitată? Isaia 49:13-16.**

„Când ne îndoim de dragostea lui Dumnezeu și nu avem încredere în făgăduințele Sale, noi Îl dezonorăm și întristăm Duhul Său cel Sfânt. Cum s-ar simți o mamă dacă în mod constant copiii ei s-ar plânge de ea, ca și când nu ar fi făcut totul pentru ei, deși eforturile întregii ei vieți au fost închinare interesele lor și asigurării confortului acestora? Dacă s-ar îndoii de dragostea ei, atunci inima sa ar fi zdrobită. Cum s-ar simți orice părinte, dacă ar fi tratat astfel de copiii săi? Și cum ne privește, oare, Tatăl nostru ceresc, atunci când dăm pe față neîncredere față de iubirea Lui, care L-a determinat să dea pe unicul Său Fiu, ca noi să trăim prin El? [Romani 8:32 citat.] Cu toate acestea, cât de mulți spun, prin acțiunile lor, dacă nu prin cuvinte: `Domnul nu vrea să spună acest lucru pentru mine. Poate că îi iubește pe ceilalți, dar pe mine nu mă iubește.`

Toate acestea vă rănesc sufletul; pentru că fiecare cuvânt de îndoială, pe care îl roștiți, invită ispitele lui Satan; el întărește în voi tendința spre îndoială și îndepărtează îngerii slujitori. Când Satan vă ispitește, nu roștiți niciun cuvânt de îndoială sau tristețe.” – *Calea către Hristos*, pg. 118, 119 engl. (cap. *Bucuria în Domnul*).

3. O INVITAȚIE PLINĂ DE DRAGOSTE

- a. **Ce a descoperit Isaia, ca plan al lui Dumnezeu pentru poporul Său nestatornic? Isaia 41:14; 48:4, 8-11.**

„Inima Dragostei Infinite tânjește după acei care își simt neputința de a se elibera din cursele lui Satan și Se oferă binevoitor să îi întărească spre a trăi pentru El. ...

Locuitorii lui Iuda erau cu toții nevrednici, dar Dumnezeu nu dorea să îi abandoneze. Prin ei numele Său avea să fie înălțat între neamuri. Mulți care nu cunoșteau deloc atributele Sale, aveau să privească totuși slava caracterului divin. Pentru că avea scopul de a lămuri planurile Sale îndurătoare, a continuat El să trimită slujitorii Săi profeți cu solia: `Întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea` (Ieremia 25:5). ...

Chemarea la pocăință răsuna cu o claritate neîndoielnică și toți erau invitați să se întoarcă.” – *Profeți și regi*, pg. 316, 319 engl. (cap. *Iată, Dumnezeul vostru!*).

- b. **Ce asigurări slăvite sunt oferite fiecăruia din noi, dacă am vrea să le acceptăm? Isaia 55:6, 7; 44:21, 22.**

„Cititorule, ți-ai ales propria cale? Ai rătăcit departe de Dumnezeu? Ai căutat să te desfătezi cu roadele neascultării, numai ca să le simți schimbându-se în cenușă pe buze? Și acum, când planurile vieții tale sunt zădărnice și speranțele tale au murit, stai singur și părăsit? Acea voce, care a vorbit atâta vreme inimii tale, dar pe care nu ai vrut să o ascuți, revine distinctă și clară: `Sculați-vă și plecați, căci aici nu este odihnă pentru voi: fiindcă este întinată, vă va nimici, chiar cu o nimicire grozavă` (Mica 2:10 engl.). Întoarceți-vă la casa Tatălui vostru. ...

Nu ascultați sugestiile vrăjmașului de a sta departe de Hristos până când veți fi făcuți mai buni, până când veți fi suficient de buni pentru a veni la Dumnezeu. Dacă așteptați până atunci, nu veți veni niciodată. Când Satan vă arată veșmintele murdare, repetați făgăduința: `Pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară` (Ioan 6:37). Spuneți vrăjmașului că sângele lui Isus Hristos vă curăță de orice păcat.” – *Ibid.*, pg. 319, 320 engl. (rom. cap. 26: *Iată, Dumnezeul vostru!*).

4. UMILI ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU ȘI UNUL FAȚĂ DE ALTUL

- a. **Explicați schimbarea pe care dorește Dumnezeu să o facă poporul Său, trecând de la idolatrie și mândrie, pentru a deveni copii ai Tatălui ceresc. Isaia 57:13-21.**

„Fie ca mândria, stima de sine sau îndreptățirea de sine să nu rețină pe nimeni de a-și mărturisi păcatele, pentru a putea pretinde făgăduința: `Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare` (Proverbele 28:13). Nu ascundeți nimic de Dumnezeu și nu neglijați mărturisirea greșelilor față de frații voștri, dacă acestea au vreo legătură cu ei. ...

Este un fapt deplorabil că inima rătăcită nu dorește să fie criticată sau să se supună umilinței de a-și mărturisi păcatul. Unii își văd greșelile, dar consideră că mărturisirea acestora le-ar scădea demnitatea și își scuză relele făcute și se sustrag de la disciplina pe care mărturisirea ar impune-o sufletului. ... Ei văd greșelile altora, însă cum pot avea curaj să le dea sfatul: `Mărturișiți-vă unii altora greșelile și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați,` când ei nu au aplicat acest sfat în propriile lor vieți? Cât de mult vor învăța slujbașii sau poporul despre un adevăr pe care ei îl înlătură și pe care l-ar da uitării, dacă ar fi cu puțință, pentru că nu este plăcut; pentru că nu le măgulește mândria, ci mustră și produce durere? ... Ei trebuie să flămânzească și să înseteze după neprihănirea lui Hristos, după iluminarea Duhului Sfânt.” – *Principii fundamentale ale educației creștine*, pg. 239, 240 engl. (cap. *Domnul Hristos ca educator*).

- b. **Cum putem coopera mai bine cu Duhul Sfânt, pentru a fi parte din marele plan al Domnului? Isaia 59:20, 21.**

„Păcatul nu trebuie întreținut. Există un timp când dragostea celor mai mulți se va răci și orice defect al vostru va încuraja pe mulți pe o cale greșită și va conduce pe mulți la păcate cumplite. Nu fiți un exemplu de încropeală; nu vă întoarceți de la mărturiile Duhului lui Dumnezeu. Ni s-a încredințat o solie solemnă pentru a fi dată lumii și este prea riscant. Nu putem fi în siguranță în mijlocul ispitelor care ne înconjoară în aceste timpuri primejdioase, fără a veghea constant în rugăciune. Trebuie să ne păzim împotriva acceptării unui standard mai scăzut în locul standardului înalt al Bibliei în ce privește caracterul.” – *Gospel Workers* (1892), pg. 462.

5. SPRIJIN PE BRAȚELE VEȘNICE

- a. **Ce invitație îndurătoare, dată locuitorilor lui Iuda, își are ecou până în zilele noastre? Isaia 27:5.**

„Scopul special al lui Satan este acela de a duce pe om în păcat, ca apoi să-l părăsească fără niciun sprijin și tremurând, temându-se să caute iertare. Dar de ce ne-am teme noi oare... Au fost luate toate măsurile pentru a ne ajuta în neputința noastră, ni s-au oferit toate încurajările pentru a veni la Hristos. ...

Hristos S-a angajat să fie înlocuitorul și garantul nostru și El nu neglijează pe nimeni. El, care nu a putut privi ființele omenești expuse ruinei veșnice, fără să-și dea sufletul până la moarte pentru ele, va privi cu milă și îndurare asupra fiecărui suflet care conștientizează că nu se poate salva singur.

El nu va privi asupra niciunui suflet rugător fără să-l ajute și să-l ridice. El, care, prin propria Sa jertfă, a pus la dispoziția omului un tezaur inepuizabil de putere morală, nu va da greș în a folosi această putere în favoarea noastră. Putem să ne depunem păcatele și necazurile la picioarele Sale, pentru că El ne iubește.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 156, 157 (cap. *Doi închinători*).

- b. **Prin ce cuvinte descrie Isaia experiența prin care ar trebui să trecem? Isaia 12:1-6.**

„O, cât de adesea a fost inima noastră atinsă de frumusețea înfățișării Mântuitorului, încântată de farmecul caracterului Său și stăpânită de gândul suferinței Sale. Acum El dorește să așezați toate greutatețile voastre asupra Lui.” – *Solii alese*, vol. 2, pg. 232 engl. (rom. cap. 24).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce a fost Isaia capabil să slujească poporului său cu speranță?
2. Cum să evităm a fi înșelați de interpretările uzuale despre Dumnezeu?
3. De ce face Dumnezeu efortul de a chema poporul său mândru și încăpățânat la pocăință?
4. Chiar dacă ne mărturisim păcatele față de Dumnezeu, cum este adesea neglijat [sfatul din] Iacov 5:16?
5. În ciuda pretențiilor lui Satan, de ce a dorit Dumnezeu să studiem lecția din această săptămână?

Darul Sabatului Întâi pentru Școlile misionare și pentru proiecte educaționale

„Fiecare ființă umană creată după asemănarea lui Dumnezeu, este înzestrată cu o putere asemănătoare cu a Creatorului – individualitatea, puterea de a gândi și a acționa. Oamenii în care se dezvoltă această putere sunt cei care poartă responsabilități, care sunt lideri cu inițiativă și cu influență asupra caracterului. Aceasta este lucrarea adevăratei

educații, de a dezvolta această putere, de a instrui tinerii spre a gândi și nu doar a reflecta gândirea altor oameni. ... În locul unor ființe educate, dar plăpânde, instituțiile de învățământ vor putea trimite oameni puternici pentru a gândi și a acționa, oameni care să fie stăpâni și nu sclavi ai împrejurărilor, oameni care să aibă o minte deschisă, claritate în gândire și curajul propriilor convingeri.” – *Educația*, pg. 17, 18 (cap. *Sursa și țelul adevăratei educații*).

Scopul Departamentului de Educație este acela de a înființa astfel de instituții. Mai mult ca oricând înainte este nevoie de școli pentru educație generală și școli misionare, pentru educarea copiilor noștri. Cu mai mult de un secol în urmă, serva Domnului a scris: „S-ar putea face mult mai mult pentru salvarea și educarea copiilor aceluia care nu pot ieși în prezent din orașe. Aceasta este o problemă în care se merită să depunem eforturile noastre cele mai mari. Școlile bisericii trebuie să fie înființate pentru copiii din orașe și în legătură cu aceste școli trebuie luate măsuri pentru predarea studiilor mai înalte acolo unde aceasta se cere.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 306 engl. (cap. *Alegerea școlii*).

„Oriunde există câțiva păzitori ai Sabatului, părinții ar trebui să se unească în a asigura un loc pentru o școală zilnică, în care copiii și tinerii lor să fie instruiți. Ei ar trebui să angajeze un instructor creștin, ca un misionar consacrat, să-i educe pe copii într-un așa fel încât să îi determine să devină misionari. ...

Dacă părinții vor conștientiza importanța acestor centre mici de educație și vor colabora pentru a îndeplini lucrarea pe care Domnul o dorește în acest timp, planurile vrăjmașului cu copiii voștri vor fi zădărnice.” – *Ibid.* pg. 306.

În acest Sabat apelăm la voi pentru a sprijini generos această lucrare în toate bisericile din întreaga lume.

Frații voștri din Departamentul Educației al C.G.

Necredință prin aliere

„Nu numiți uneltire (engl. alianță) tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați! Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.” (Isaia 8:12, 13).

„[Dumnezeu] cheamă bărbați care să rămână separați de vrăjmașii adevărului. El cheamă bărbați care nu vor îndrăzni să recurgă la metode firești, asociindu-se cu cei lumești, pentru a asigura fonduri pentru înaintarea lucrării Sale – chiar pentru construirea instituțiilor.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 290 engl. (cap. *Țineți adevărul în curăția lui*).

Recomandare pentru studiu: *Pe urmele Marelui Medic*, pg. 183-200, engl. (cap.

Planul lui Dumnezeu cu Israel, Pregătirea pentru o muncă utilă, Atenție față de cei săraci).

Duminică

31 iulie

1. APOSTAZIE EXTREMĂ

- a. **Explicați amploarea condițiilor adverse pe care cei puțini rămași credincioși lui Dumnezeu le-au avut de îndurat în timpul domniei lui Ahaz, regele lui Iuda. 2 Cronici 28:1-4. Cum a descris Mica situația respectivă? Mica 7:2, 4.**

„Venirea la tron a lui Ahaz a adus pe Isaia și tovarășii săi față în față cu o situație mai îngrozitoare decât oricare alta care a existat vreodată în regatul lui Iuda. Mulți din cei care rezistaseră înainte influenței ademenitoare a practicilor idolatre, au fost convinși acum să ia parte la închinarea față de zeitățile păgâne. Prinți din Israel se dovedeau necredincioși datoriei lor; se ridicau profeți falși cu solii care să ducă în rătăcire; chiar și unii din preoți învățau pentru plată. Cu toate acestea, fruntașii apostaziei păstrau formele închinării dumnezeiești și preindeau a face parte din poporul lui Dumnezeu.” – *Profeți și regi*, pg. 322, engl. (cap. *Ahaz*).

‘Cârmuitorii tăi, ... te duc în rătăcire și pustiesc calea pe care umbli!’ (Isaia 3:12). De-a lungul domniei lui Ahaz, acest lucru a fost adevărat literal. ...

Forțele binelui se diminuau rapid, iar forțele răului se înmulțeau.” – *Ibid.*, pg. 324.

2. O ALIANȚĂ NESFÂNTĂ

- a. **Ce apel a făcut Dumnezeu în mijlocul crizei din timpul lui Ahaz? Mica 6:1-5. Cum a descris El situația și ce a făcut El în acest caz? Isaia 28:5-13.**

„În fiecare veac, de dragul celor care au rămas credincioși și datorită dragostei Sale nemărginite față de cei rătăciți, Dumnezeu a răbdat îndelung răzvrătirea și a stăruit de ei să părăsească drumul lor rău și să se întoarcă la El. Învățătură după învățătură, poruncă peste poruncă, ... puțin aici, puțin acolo, prin bărbați rânduși de El, i-a învățat pe călcătorii Legii calea neprihănirii (Isaia 28:10).

La fel a fost și în timpul domniei lui Ahaz. O invitație după alta a fost trimisă Israelului rătăcitor ca să-l întoarcă la credințioșia față de Iehova. Apelurile profeților erau înduioșătoare și, în timp ce ei stăteau înaintea poporului, îndemnându-l stăruitor la pocăință și reformă, cuvintele lor aduceau roade spre slava lui Dumnezeu.” - *Profeți și regi*, pg. 324, 325, engl. (cap. Ahaz).

- b. **Cu toate că Ahaz a ignorat apelurile profeților și a continuat în calea idolatriei, ce l-a înspăimântat la final? 2 Regi 16:5. De ce a permis Dumnezeu să se întâmple acest lucru? 2 Cronici 29:6-8.**

„Dacă Ahaz și oamenii de frunte ai împărăției lui ar fi fost slujitori credincioși ai Celui Preaînalt, nu ar fi avut teamă de o alianță atât de neobișnuită ca aceea care se formase împotriva lor. Dar călcarea repetată a legii i-a făcut lipsiți de putere. Loviți de o spaimă de nedescris față de judecățile unui Dumnezeu ofensat, inima împăratului și a poporului său a tremurat, cum se clatină copacii din pădure când bate vântul” (Isaia 7:2).” – Ibid. pg. 328, 329, engl.

- c. **Ce solie a fost dată lui Ahaz în acest moment crucial? Isaia 7:4-9. Cum a răspuns regele? 2 Regi 16:6-8.**

„Ar fi fost bine pentru împărăția lui Iuda dacă Ahaz ar fi primit solia [lui Isaia] ca venită din partea cerului. Dar alegând să se sprijine pe brațul omenesc, el a căutat ajutor la păgâni.” – Ibid., pg. 329.

3. SPERANȚĂ ÎN CEASUL CEL MAI ÎNTUNECAT

- a. **Ce avertizări ar trebui să luăm în considerare din rezultatele amare ale alianței lui Ahaz cu Asiria? 2 Cronici 28:14-23.**

„Tributul oferit [de Ahaz] a trezit lăcomia Asiriei și această națiune prefăcută a amenințat iarăși că va năvăli și va jefui pe Iuda. Ahaz și supușii lui nefericiți erau acum hărțuiți de teama de a cădea cu totul în mâinile cruzilor asirieni.” - *Profeți și regi*, pg. 329, engl. (cap. Ahaz).

- b. **Care a fost cea mai rea parte a apostaziei lui Ahaz? 2 Cronici 28:24-27.**

„Când regele apostat se apropia de încheierea domniei sale, a poruncit să fie închise porțile templului. Serviciile sfinte au fost întrerupte. Candelile nu au mai fost menținute aprinse înaintea altarului. Nu au mai fost aduse jertfe pentru păcatele poporului. Tămâia frumos mirositoare nu se mai înălța către cer în timpul jertfei de dimineață și de seară. Golind curțile casei lui Dumnezeu și încuindu-i porțile, locuitorii cetății necredincioase au ridicat cu îndrăzneală altare pentru închinarea la zeitățile păgâne, la colțurile străzilor, prin tot Ierusalimul. Păgânismul părea să triumfe; puterile întunericii aproape că predominau.” - *Ibid.*, pg. 330.

- c. **De ce sunt atât de periculoase alianțele și ce putem învăța din solia de speranță a lui Isaia pentru rămășiță? Isaia 8:9-14.**

„În Iuda mai locuiau câțiva care au păstrat credința față de Iehova, refuzând cu hotărâre să fie atrași în idolatrie. Către aceștia, Isaia, Mica și tovarășii lor priveau cu speranță, în timp ce erau martori la ruina produsă în ultimii ani ai domniei lui Ahaz. Sanctuarul a fost închis, dar cei credincioși aveau asigurarea: ‘Dumnezeu cu noi’ (Isaia 8:10).” - *Ibid.*

„A fost pusă întrebarea: Ce înțelegeți prin alianță (engl. confederație, conjurație, aliere)? Cine formează alianța? Știți ce este o alianță – o unire între oameni într-o anumită lucrare care nu poartă pecetea purității, cinstei, integrității ferme.” - *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, pg. 1142.

4. UN PRINCIPIU VEȘNIC

- a. **Ce avertizări, dacă vor fi ascultate, ne vor proteja de greșeala de a forma alianțe cu cei care nu aderă la adevărul prezent?**
Isaia 31:1-3.

„Satan acționează cu puterile sale josnice pentru a determina oamenii să formeze alianțe și confederații ale răului împotriva luminii și împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Ateismul, papalitatea și semi-papalitatea sunt într-o relație strânsă și influentă cu prețișii creștini. Părerile slabe despre inspirație, înălțarea ideilor umane provenite de la oameni așa zis înțelepți, pun talentul uman deasupra înțelepciunii și aspectelor divine și așa numita știință deasupra evlaviei vitale. Acestea sunt câteva din semnele zilelor din urmă.” – *That I May Know Him*, pg. 345.

„Toți au nevoie de înțelepciune pentru a descoperi cu atenție misterul nelegiurii care este atât de extins la sfârșitul istoriei acestui pământ. Prezentarea lui Dumnezeu despre lucrările detestabile ale locuitorilor, care au puterea de conducere în această lume, care se unesc în societăți secrete și în confederații, neonorând legea lui Dumnezeu, ar trebui să împuternicească poporul care are lumina adevărului să facă de cunoscut aceste rele. Toți prețișii oameni religioși vor da pe față tot mai mult faptele lor rele; există doar două grupuri: cei care țin poruncile lui Dumnezeu și cei care se luptă împotriva legii sfinte a lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 8, pg. 322.

- b. **Ce principiu biblic ne avertizează împotriva alianțelor?**
2 Corintei 6:14-18.

„Cei răi sunt prinși în legături, grupați în alianțe, în sindicate, în confederații. Să nu avem nicio legătură cu aceste organizații. Dumnezeu este Conducătorul nostru, Guvernatorul nostru și El ne cheamă să ieșim din lume și să fim separați de ea. ... Dacă refuzăm să facem aceasta, dacă vom continua să ne unim cu lumea și să privim la toate problemele din punct de vedere omenesc, vom deveni asemenea lumii. Când politica și ideile lumești guvernează afacerile noastre, nu putem sta pe platforma înaltă și sfântă a adevărului etern.” – *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, pg. 1142.

„Sindicatele și confederațiile lumii sunt asemenea unui șarpe. Fraților, rămâneți în afara lor și stați departe de ele. Să nu aveți nicio legătură cu ele. Pentru că din cauza acestor alianțe și confederații, va fi curând foarte dificil pentru instituțiile noastre să-și ducă lucrarea în orașe.” – *Solii Alese*, vol. 2, pg. 142 engl. (rom. cap. 14: *Evitând conflictele de muncă*).

5. UN CONCEPT EXTINS

- a. Cum ilustrează Inspirația agitația vieții de la oraș și alianțele cerute de ea – în contrast cu viața liniștită pe care Dumnezeu o dorește pentru poporul Său? Naum 2:4; Plângeri 5:4; Isaia 32:17-19.

„Planul lui Dumnezeu a fost ca poporul Său să locuiască afară din orașe și din aceste avanposturi să avertizeze orașele și să ridice în ele memoriale pentru Dumnezeu. Trebuie să existe o influență puternică în orașe astfel încât solia de avertizare să poată fi auzită.

Temp de ani avertizarea a fost dată poporului nostru: ieșiți din Battle Creek. Dar din cauza urmării multor interese, era convenabil să locuiască acolo și oamenii nu aveau vreun motiv să se mute... Mutați școala în afara Battle Creek, dacă este posibil. Mergeți într-un loc unde nu sunt oameni care cred ca noi și stabiliți școala într-o zonă cu mult teren, astfel încât studenții să poată fi educați principiile drepte. [Frații Spalding și Magan] au ascultat instrucțiunile date. Aceasta a fost prima mutare. Ea a fost un succes. Dumnezeu a fost mulțumit cu aceasta.” – *The General Conference Bulletin*, 6 aprilie 1903.

„În planul pe care Dumnezeu l-a avut pentru Israel, fiecare familie avea o casă într-un ținut cu suficient teren pentru a fi cultivat. Astfel erau asigurate atât mijloacele, cât și mediul potrivit pentru o viață utilă, activă și de auto-întreținere. Și nicio invenție a omului nu a îmbunătățit vreodată acest plan.

Pământul are binecuvântările sale adânc ascunse pentru cei care au curaj, voință și perseverență de a aduna comorile sale. Tații și mamele, care dețin porțiuni de teren și cămine confortabile, sunt regi și regine.

O viață scumpă, mobilă complicată, etalarea, luxul și comoditatea nu oferă condițiile esențiale unei vieți fericite, utile. – *Credința prin care trăiesc*, pg. 260 engl. (rom. cap. *Regi și regine*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cât de departe a condus Ahaz poporul lui Iuda în apostazie?
2. În ce mod a dat pe față o necredință gravă alianța lui Ahaz cu Asiria?
3. Cum a consolat Dumnezeu credincioșii, atunci când au încetat serviciile de la templu?
4. Care este problema reală a alianțelor?
5. De ce este bine pentru credința noastră să locuim la țară – în special în prezent?

Ezechia

„Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.”
(1 Corinteni 10:12).

„În fiecare zi cuvintele și faptele noastre fac o impresie asupra aceluia cu care ne asociem. Cât de mare nevoie este să punem strajă buzelor noastre și să ne păzim cu atenție pașii!” – *Profeți și regi*, pg. 348 engl. (cap. *Solii din Babilon*).

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 331-348 engl. (cap. Ezechia și cap. *Solii din Babilon*).

Duminică

7 august

1. SPERANȚA REÎNNOITĂ

- a. **Ce a realizat Ezechia, fiul lui Ahaz, când a ajuns împărat al lui Iuda? 2 Cronici 29:1, 6-9. Care au fost primii lui pași? 2 Cronici 29:2-5, 10.**

„Ezechia a venit la tron hotărât să facă tot ce îi stă în putință pentru a-l salva pe Iuda de soarta care copleșea împărăția de nord. Soliile profeților nu ofereau nicio încurajare pentru jumătățile de măsură. Numai prin cea mai hotărâtă reformă puteau fi evitate judecățile amenințătoare.

În situațiile de criză, Ezechia s-a dovedit a fi un om al ocaziei. Imediat ce a urcat pe tron a început să facă planuri și să le aducă la îndeplinire. În primul rând, el și-a îndreptat atenția spre restaurarea serviciilor de la templu, atât de mult neglijate.” – *Profeți și regi*, pg. 311 engl. (cap. *Ezechia*).

- b. **Ce apel i-a adresat Dumnezeu lui Iuda în mod direct? Isaia 31:6. Cum a răspuns „rămășița de calitate”? Mica 7:7-9; 2 Cronici 29:16-20.**

„Dumnezeu pregătise, într-adevăr, inimile căpeteniilor lui Iuda să pornească o mișcare de reformă hotărâtă, astfel încât valul de apostazie să fie oprit.” – *Ibid.*, pg. 333.

2. BUCURIA REFORMEI

- a. **Ce rugăciune profetică, prezentată cu ocazia inaugurării templului, și-a avut împlinirea în reforma lui Ezechia? 1 Regi 8:33, 34. 2 Cronici 7:14.**

„[1 Regi 8:33, 34 citat.] Sigiliul aprobării divine fusese pus pe această rugăciune, pentru că la finalul ei căzuse foc din cer care mistuise arderea de tot și jertfele, iar slava Domnului umpluse templul. (Vezi 2 Cronici 7:1). În timpul nopții, Domnul se arătase lui Solomon, pentru a-i transmite că rugăciunea lui fusese ascultată și harul va fi revărsat asupra celor care aveau să se închine în acel loc. ... Aceste făgăduințe și-au găsit împlinirea totală în timpul reformei realizate sub conducerea lui Ezechia.” – *Profeți și Regi*, pg. 335, engl. (cap. *Ezechia*).

- b. **Descrieți succesul reformei lui Ezechia. 2 Cronici 30:1, 9-13, 21-23, 26, 27.**

„Cele șapte zile destinate de obicei sărbătorii Paștelui au trecut prea repede, iar închinătorii s-au hotărât să petreacă încă șapte zile, pentru a înțelege mai mult calea Domnului. Preoții învățători și-au continuat lucrarea de instruire din cartea legii; poporul se aduna zilnic la templu și aducea tributul său de laudă și mulțumire; și când adunarea cea mare se apropia de final, era evident că Dumnezeu lucrase în mod minunat pentru convertirea lui Iuda cel apostaziat și pentru oprirea valului de idolatrie care amenința să înlătore totul înaintea lui. Avertismentele solemne ale profeților nu fuseseră rostite în zadar.” – *Ibid.*, pg. 337, 338.

- c. **Ce pași, care au urmat după Paște, au fost un semn al autenticității reformei lui Ezechia? 2 Cronici 31:1, 5, 6. Cum a fost descrisă domnia lui? 2 Cronici 31: 20, 21; 2 Regi 18:4-7.**

„Domnia lui Ezechia a fost caracterizată printr-o serie de prevederi chibzuite, care au descoperit națiunilor din jur faptul că Dumnezeul lui Israel era cu poporul Său.” – *Ibid.*, pg. 339.

3. HAR ȘI O MISIUNE

- a. **Ce solie a venit la Ezechia când acesta era bolnav și în ce mod i s-a oferit har? 2 Regi 20:1-7. Cum și-a exprimat el recunoștința? Isaia 38:9-20.**

„Restaurat la puterea lui inițială, regele lui Iuda a recunoscut harul lui Iehova prin cuvintele unei cântări și a făgăduit să-și petreacă restul zilelor într-o slujire de bună voie a Regelui Regilor. Recunoașterea sa plină de mulțumire a purtării de grijă îndurătoare a lui Dumnezeu față de el, reprezintă o inspirație pentru toți cei care doresc să-și petreacă anii vieții spre slava Creatorului lor.” – *Profeți și regi*, pg. 342, engl. (cap. *Ezechia*).

- b. **Prin ce semn a confirmat Dumnezeu făgăduința Sa față de Ezechia și ce reacție a stârnit această lumină într-o țară îndepărtată? 2 Regi 20:8-12.**

„În văile fertile ale Tigrului și Eufratului locuia un popor vechi care, deși la acel moment era rob Asiriei, era rânduit să conducă lumea. În mijlocul acestui popor erau bărbați înțelepți care acordau o atenție deosebită studiului astronomiei, iar când au observat că umbra de pe cadran se întorsese cu zece trepte, au fost foarte uimiți. Împăratul lor, Merodac-Baladan, aflând că această minune a fost făcută ca semn prin care Dumnezeu cerului îi acordase o prelungire vieții regelui lui Iuda, a trimis ambasadori la Ezechia să-l felicite pentru vindecare și să afle, dacă este posibil, mai multe despre Dumnezeu, care a fost în stare să realizeze o minune atât de mare.

Vizita acestor soli din partea împăratului din acea țară îndepărtată, i-a dat lui Ezechia ocazia să-L înalțe pe viul Dumnezeu. Cât de ușor i-ar fi fost să le vorbească despre Dumnezeu, ca susținător al tuturor lucrurilor create, prin a cărui favoare îi fusese cruțată viața, când toată speranța se spulberase. Ce transformări semnificative ar fi avut loc dacă acești căutători ai adevărului de pe câmpiile Haldeei ar fi fost conduși să înțeleagă suveranitatea supremă a viului Dumnezeu!” – *Ibid.*, pg. 344.

- c. **Ce putem învăța din ocazia misionară pe care Dumnezeu i-a oferit-o lui Ezechia? Coloseni 4:5; Apocalipsa 3:18 (u.p.).**

„Ochii trebuie să fie uniți cu alifia cerească pentru a vedea și a simți ocaziile.” – 9 T., pg. 130 engl. (cap. *Un apel către laici*).

4. O MARE GREȘALĂ

- a. **Ce greșeală a umbrit raportul bun al lui Ezechia? 2 Cronici 32:25, 31; Isaia 39:1-4.**

„Mândria și vanitatea au pus stăpânire pe inima lui Ezechia și, în înălțare de sine, el a deschis înaintea ochilor lacomi tezaurele cu care Dumnezeu îmbogățise poporul Său. ... [Isaia 39:2 citat.]. El nu a făcut aceasta pentru a slăvi pe Dumnezeu, ci pentru a se înălța în ochii prinților străini. El nu a stat să se gândească la faptul că acești bărbați erau reprezentanții unei națiuni puternice, fără temere și fără dragoste față de Dumnezeu în inimile lor și că era imprudent să facă din ei confidenții săi în ce privește bogățiile vremelnice ale poporului.

Vizita ambasadurilor la Ezechia a fost un test al recunoștinței și devoțiunii sale. ...[2 Cronici 32:31 citat.] Dacă Ezechia ar fi folosit ocazia, care i-a fost dată, pentru a da mărturie despre puterea, bunătatea și mila Dumnezeului lui Israel, raportul trimișilor ar fi fost o lumină pătrunzătoare în întuneric. Dar el s-a înălțat mai presus de Domnul oștirilor. El `n-a răsplătit binefacerea pe care a primit-o, căci i s-a îngâmfat inima` (versetul 25).

Ce teribile aveau să fie consecințele! Lui Isaia i s-a descoperit că ambasadorii, care se întorceau cu raportul bogățiilor pe care le văzuseră, și împăratul Babilonului și sfetnicii lui aveau să plănuiască să-și îmbogățească propria țară prin comorile Ierusalimului. Ezechia păcătuisese grav; `Mânia Domnului a venit peste el, peste Iuda și peste Ierusalim` (versetul 25).” – *Profeți și regi*, pg. 344-346, engl. (cap. 29: *Solii din Babilon*).

- b. **Ce vești a trebuit să îi transmită Isaia lui Ezechia - și cum s-a căit împăratul de imprudența sa? Isaia 39:5-8; 2 Cronici 32:26.**

„În anii care i-au rămas, împăratul lui Iuda avea să aibă multă propășire datorită efortului său statornic de a răscumpăra trecutul și a aduce onoare numelui lui Dumnezeu, Cel căruia Îi slujise; cu toate acestea, credința avea să îi fie greu încercată și avea să învețe că numai punându-și toată încrederea în Iehova putea nădăjdui să biruiască puterile întunericului, care complotau pentru ruina lui și distrugerea definitivă a poporului său.” – *Ibid.*, pg. 347.

5. PREGĂTIT ÎNTOTDEAUNA CU BLÂNDEȚE

- a. **Ce ar trebui noi toți să învățăm din experiența lui Ezechia cu ambasadorii babilonieni? Psalmii 141:3; 1 Corinteni 10:12; 1 Petru 3:15.**

„Istoria eșecului lui Ezechia în a se dovedi credincios misiunii sale cu ocazia vizitei ambasadorilor cuprinde o lecție importantă pentru noi toți. Noi trebuie să vorbim mult, mai mult decât o facem, despre capitolele prețioase din experiența noastră, despre mila și bunătatea lui Dumnezeu, despre adâncimile fără egal ale dragostei Salvatorului. ...

În fiecare zi din viața noastră, cuvintele și faptele lasă impresii asupra acelorora cu care ne asociem. Cât de mare este nevoia de a pune o strajă buzelor noastre și de a ne păzi cu atenție pașii noștri! O acțiune nesăbuită, un pas imprudent și valurile furioase ale unei ispite puternice pot arunca un suflet pe calea ce duce în jos. ...

Pe de altă parte, dacă prin exemplul nostru îi ajutăm pe alții în dezvoltarea principiilor bune, noi le oferim puterea de a face bine. La rândul lor ei exercită aceeași influență benefică asupra altora. Astfel sute și mii sunt ajutați prin influența pe care nici măcar nu o bănuim.” - *Profeți și regi*, pg. 347, 348, engl. (cap. 29: *Solii din Babilon*).

„Când glasul Domului întreabă: `Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi: `Duhul Sfânt pune în inimă răspunsul: `Iată-mă, trimite-mă` (Isaia 6:8). Dar țineți minte că mai întâi cărbunele aprins de pe altar trebuie să vă atingă buzele. Atunci cuvintele pe care le spuneți vor fi înțelepte și sfinte. Atunci veți avea înțelepciunea de a ști ce să spuneți și ce să lăsați nespuse. ...

[1 Petru 3:15 citat.] Pentru ce să existe teamă? Să vă temeți ca nu cumva cuvintele voastre să indice importanța de sine, ca nu cumva să fie rostite cuvinte nechibzuite, ca nu cumva cuvintele și purtarea voastră să nu fie după asemănarea lui Hristos. Stați strâns legați de Hristos și de adevărul prezent așa cum este în El.” – 6 T., pg. 325, engl. (cap. *Colportorul, un lucrător al Evangheliei*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce putem fi inspirați de abordarea entuziastă a urmașului lui Ahaz?
2. De ce domnia lui Ezechia a fost încununată cu bucurie și succes?
3. În afară de faptul că l-a ajutat pe regele lui Iuda, pe cine altcineva încerca Dumnezeu să atragă?
4. Ce a uitat Ezechia atunci când ambasadorii au venit în vizită?
5. De ce trebuie să veghem când căutăm să-L mărturisim pe Dumnezeu?

Mândrie și umilință

„Fiți împodobiți cu smerenie. Căci Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.” (1 Petru 5:5).

„Mândria Asiriei și căderea ei trebuie să servească drept lecție până la sfârșitul timpului.” – *Profeți și regi*, pg. 366, engl. (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 349-366 (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

Duminică

14 august

1. CONDUCERE CREDINCIOASĂ

- a. Prin ce discurs a încurajat Ezechia poporul să-i înfrunte pe asirieni și cum au fost de folos cuvintele lui Isaia în această criză? 2 Cronici 32:7, 8 (prima parte); Isaia 12:6.

„În vremea venirii lui Ezechia pe tronul lui Iuda, asirienii luaseră deja prizonieri un număr mare dintre copiii lui Israel din regatul de nord; iar la câțiva ani după ce începuse el să domnească, și în timp ce întărea încă fortărețele Ierusalimului, asirienii au asediat și au cucerit Samaria și au răspândit cele zece seminții în multe provincii asiriene. Granițele lui Iuda erau doar la câteva mile distanță și Ierusalimul la mai puțin de cincizeci de mile distanță; iar prada semnificativă care se găsea în templu avea să tenteze vrăjmașul să se întoarcă. Dar regele lui Iuda se hotărâse să-și facă partea, pregătindu-se să reziste vrăjmașului.” – *Profeți și regi*, pg. 351, engl. (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

- b. De ce putea să se încreadă Ezechia în ajutorul lui Dumnezeu? Isaia 10:12, 24-27; 14: 24-27. Cum a răspuns poporul la apelul său? 2 Cronici 32:8 (ultima parte).

„Nimic altceva nu inspira credința atât de repede precum exercitarea ei. Regele lui Iuda se pregătise pentru furtună; și acum, încrezător că profeția împotriva asirienilor avea să se împlinească, el și-a pus încrederea în Dumnezeu.” – *Ibid.*

2. SOSEȘTE CRIZA

- a. **Când, în ciuda tuturor aparențelor, perspectivele păreau fără speranță pentru Iuda, cum au făcut asirienii ca lucrurile să meargă chiar și mai rău? Isaia 36:13-20.**

„Criza îndelung așteptată a sosit în cele din urmă. Armatele Asiriei au pătruns în Iudeea, înaintând din biruință în biruință. Încercători în victorie, conducătorii și-au divizat forțele în două armate: una urma să se confrunte cu armata egipteană la miazăzi, iar cealaltă avea să asedieze Ierusalimul.

Singura speranță a lui Iuda era acum în Dumnezeu. Orice ajutor posibil din partea Egiptului fusese înlăturat și niciun alt popor nu era în apropiere pentru a-i întinde o mână prietenoasă.

Căpeteniile asiriene, sigure de puterea forțelor lor disciplinate, au stabilit o întâlnire cu căpeteniile lui Iuda, ocazie în care au cerut cu impertinență predarea cetății. Această cerere a fost însoțită de blesteme hulitoare împotriva Dumnezeului evreilor. Datorită slăbiciunii și apostaziei lui Israel și Iuda, numele lui Dumnezeu nu mai era de temut printre popoare, ci devenise un subiect de batjocură continuă.” - *Profeți și regi*, pg. 352, engl. (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

- b. **Cum a răspuns Iuda batjocurilor asirienilor aroganți și ce ne amintește această experiență despre atitudine? Isaia 36:21, 22; 37:1-4.**

„Aceeși minte dominatoare care a complotat împotriva celor credincioși în veacurile trecute, caută încă să-i elimine de pe pământ pe cei care se tem de Dumnezeu și ascultă de legea Sa. ... Conducători persecutori, predicatori și membri ai bisericii, se vor uni împotriva lor. Prin cuvânt și scris, cu mândrie, amenințări și batjocură, ei vor căuta să le distrugă credința.” - 5 T., pg. 450, engl. (cap. *Criza viitoare*)

„Când oamenii se întâlnesc pentru cercetarea punctelor de credință cu privire la care au o diferență de opinie, se va manifesta spiritul care îi controlează. Acei care sunt de partea adevărului ar trebui să fie calmi și stăpâni de sine. Dacă ar avea gândul lui Hristos, ei ar manifesta amabilitate și politețe. Ei nu vor fi ademeniți să folosească un limbaj aspru. Ei nu se vor considera infailibili și nici nu vor privi cu dispreț asupra celor care sunt diferiți de ei. Ei nu-i vor considera dușmani și nu îi vor întâmpina cu ridiculizare sau batjocură.” - *Slujitorii evangheliei* (1892), pg. 389 engl. (rom. cap. *Studiul biblic*).

3. CREDINȚĂ ÎN CIRCUMSTANȚE SUMBRE

- a. **Ce solie a trimis Dumnezeu lui Ezechia, prin Isaia, la momentul culminant al crizei lui Iuda cu Asiria? 2 Regi 19:5-7. De ce este atât de important pentru noi să medităm la aceste experiențe istorice?**

„Dumnezeu dorește să ne amintim de modul în care S-a purtat cu poporul său din trecut pentru a-l salva de vrăjmașii săi. El a ales întotdeauna cazurile extreme pentru a-și manifesta puterea, atunci când se părea că nu mai este nicio șansă de salvare din lucrările lui Satan. Nevoia omului este ocazia lui Dumnezeu.” – 5 T., pg. 714, engl. (cap. *Conflictul ce ne stă în față*).

„Nu în absența încercării, ci în mijlocul acesteia, se dezvoltă caracterul creștin. Expus respingerii și împotrivirii, urmașul lui Hristos este condus la o veghere mai bună și la o rugăciune mai serioasă către Ajutorul cel puternic. Încercarea severă îndurată prin harul lui Dumnezeu, dezvoltă răbdare, vigilență, curaj și o încredere adâncă și dăinuitoare în Dumnezeu. Triumful credinței este cel care-i întărește pe ascultători să îndure și să fie puternici; să se supună și astfel să biruiască; să fie dați morții în fiecare zi, și totuși să trăiască; să poarte crucea și să câștige coroana de slavă.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 467, 468, engl. (cap. 44: *Casa Cezarului*).

„Cei care în final biruiesc vor trece prin perioade de confuzie teribilă și încercări în viața lor religioasă; dar ei nu trebuie să renunțe la încrederea lor, pentru că aceasta este o parte a disciplinei lor în școala lui Hristos și ea este esențială pentru ca toată zgura să poată fi îndepărtată.” – *Solii pentru tineret*, pg. 63 engl. (rom. cap. 14).

- b. **Ce au făcut Isaia și Ezechia în timpul crizei? 2 Cronici 32:20; 2 Regi 19:14-19.**

„Rugăciunile lui Ezechia în favoarea lui Iuda și a cinstei Conducătorului lor Suprem erau în armonie cu gândul lui Dumnezeu. În binecuvântarea rostită la consacrarea templului, Solomon se rugase Domnului să facă în tot timpul dreptate robului său și poporului Său Israel, pentru ca toate popoarele pământului să poată cunoaște că Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El (1 Regi 8:59, 60). Domnul avea să își manifeste favoarea îndeosebi atunci când, în timp de război sau înfrângere din partea unei armate, căpeteniile lui Israel aveau să intre în casa de rugăciune și să se roage pentru eliberare.” – *Profeți și regi*, pg. 352, engl. (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

4. DUMNEZEU SCHIMBĂ LUCRURI DE DRAGUL DREPTĂȚII

- a. **Ce reasigurare a trimis Domnul împăratului și poporului lui Iuda? 2 Regi 19:20-22, 28, 32-34. Ce ar trebui să învățăm din modul în care Dumnezeu le-a împlinit nevoile, deși țara lor era pustiită? 2 Regi 19:29.**

„Așa cum era poporul lui Dumnezeu din vechime, tot la fel ar trebui să fim pregătiți și noi să înaintăm când se ridică norul, să pornim la drum și să ne oprim când norul se oprește. Trebuie să ne adaptăm mersul în conformitate cu ghidarea realizată de Duhul Sfânt. În loc de a urma căile plănuite de noi înșine, ar trebui să cooperăm cu divinitatea. Astfel vom fi împuterniciți să ținem pasul cu acela care este Conducătorul nostru.

Un om nu trebuie să fie înzestrat cu talente extraordinare pentru a fi creștin. Agentul uman poate nu are un cuvânt în consiliile legislative; poate nu are dreptul de a plănui în senate sau de a vota în parlamente; totuși el are acces la Dumnezeu. Regele regilor se apleacă să asculte rugăciunea, care vine de la cel care dorește să facă voia Stăpânului. O rugăciune stăruitoare înălțată dintr-o inimă sinceră, căită, valorează mai mult în ochii lui Dumnezeu decât vorbirea elocventă. Dumnezeu ascultă fiecare rugăciune oferită cu tămâia credinței. Cel mai slab copil al Său poate exercita o influență conformă consiliilor cerești. Ca răspuns la rugăciune reînviorează Dumnezeu lucrarea Sa.” – *The Review and Herald*, 23 iunie 1903.

- b. **În ce sens prezintă destinul Asiriei un principiu general pentru fiecare secol? Isaia 30:27, 28; Proverbele 11:17; 16:18.**

„Cu o precizie exactă, Cel Infinit păstrează raportul popoarelor. În timp ce oferă harul Său prin chemări la pocăință, acest raport rămâne deschis; dar când înregistrarea ajunge la un anumit punct, pe care Dumnezeu l-a fixat, atunci începe lucrarea mâniei sale. Raportul este închis. Răbdarea divină a luat sfârșit. Harul nu mai pledează în dreptul lor.” – *Ibid.*, 3 iunie 1915.

„Mândria Asiriei va fi frântă și toiagul de cârmuire al Egiptului va pieri` (Zaharia 10:11). Acest lucru este adevărat, nu doar cu privire la popoarele care s-au răsculat împotriva lui Dumnezeu în timpurile din vechime, ci și la popoarele de astăzi, care nu împlinesc scopul divin. În timpul răsplătirii finale, când Judecătorul cel drept al întregului pământ `va cerne neamurile` (Isaia 30:28), iar celor care au păstrat adevărul li se va permite să intre în Cetatea lui Dumnezeu, bolta cerului va răsună de cântările de biruință ale celor răscumparați. - *Profeți și regi*, pg. 366, engl. (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

5. UMILIND MÂNDRIA DIN NOI

a. Ce lecții practice ar trebui să preluăm din experiența lui Ezechia, Isaia și a asirienilor? 1 Petru 5:5-7; Proverbe 16:18.

„Există multe căi prin care Dumnezeu poate pedepsi, iar pedeapsa va veni cu siguranță oriunde este îngăduită mândria. ... Permiteți unui om să fie înălțat de simțul capacității proprii și să se încreadă în puterea sa umană și va fi cu siguranță biruit de ispită. Dumnezeu îl va coborî. El îi va arăta slăbiciunea sa absolută, pentru ca să poată simți nevoia de ajutor divin.” – *Manuscript Releases*, vol. 21, pg. 332, 333.

„Ar trebui să ne umilim zilnic înaintea lui Dumnezeu și să nu considerăm că înțelepciunea noastră este desăvârșită. Ar trebui să luăm parte la lucrare cu seriozitate. Nu ar trebui să ne rugăm ca Dumnezeu să ne umilească; pentru că atunci când Dumnezeu ia controlul asupra noastră, El ne va umili într-un mod care nu ne va încânta. Ci trebuie să ne umilim zi de zi sub mâna puternică a lui Dumnezeu. Trebuie să lucrăm pentru salvarea noastră cu frică și cutremur. În timp ce Dumnezeu este Cel care lucrează în noi voința și înfăptuirea după buna Sa plăcere, noi trebuie să cooperăm cu El, pe parcurs ce El lucrează prin noi. Trebuie să fim atenți să nu ne ridicăm sufletele prin înălțare de sine. Dar veți spune: Cum să știu dacă Hristos este în inima mea? Dacă atunci când ești criticat sau corectat pe calea ta și lucrurile nu merg chiar așa cum te-ai gândit că trebuie să fie - dacă în acele momente permiți emoțiilor să se manifeste în loc de a accepta corecția și a fi răbdător și amabil, Hristos nu locuiește în inimă.

Hristos a dat atâta valoare omului încât Și-a dat propria Sa viață pentru răscumpărarea lui; și El pretinde fiecare putere și facultate a ființei noastre pentru a fi în supunere desăvârșită față de El. Ar trebui să ne vedem valoarea doar în lumina în care Dumnezeu ne-a apreciat pe noi prin crucea de la Calvar. Să nu ne temem să arătăm umilința noastră prin amabilitate, curtoazie și toleranță. Nu permiteți eului să se înalțe și să gândească: Ei încearcă să îmi rănească propria persoană prin rapoartele lor false.” – *The Review and Herald*, 12 iulie 1887.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum a răspuns Ezechia adecvat în fața amenințărilor asirienilor?
2. Cum ar trebui să răspundem celor ca „Sanherib” din viața noastră?
3. Cum și-a respectat Dumnezeu legământul din vechime în criza cu care s-a confruntat Iuda?
4. Ce putem învăța din modul în care s-a topit prosperitatea aparentă a Asiriei?
5. Numiți câțiva indicatori test care arată nivelul nostru de umilință.

Omenirea trasă la răspundere

„În ziua aceea, omul se va uita spre Făcătorul său și ochii i se vor întoarce spre Sfântul lui Israel.” (Isaia 17:7).

„Fiecare din noi ar trebui să stăm acolo unde aducem la îndeplinire responsabilitatea și răspunderea noastră față de Dumnezeu cerurilor. Realizând acestea, binecuvântarea divină va rămâne asupra noastră.” – *Australian Union Conference Record*, 28 iulie 1899.

Recomandare pentru studiu: 2 T., pg. 686-694. (cap. 40: Nicio punere la probă după venirea lui Hristos).

Duminică

21 august

1. MÂNDRIA ȘI ÎNGÂMFAREA CONDAMNATE

- a. Ce a profetizat Isaia că avea să se întâmple Babilonului arrogant, similar asirienilor care au fost judecați? Isaia 13:1, 4-6, 17-22; 47:1-3, 7-9. Când și-a primit într-adevăr osânda marele oraș? Daniel 5:1, 18-23, 28, 30.

- b. Explicați situația similară despre care Domnul declară că va veni curând asupra Babilonului spiritual. Apocalipsa 18:1, 2, 7-17; **Ezechia** 7:9.

- c. De ce trebuie fiecare să fie veghetor în această privință? Proverbele 15:3.

„Ochiul Domnului este asupra fiecărei scene. ...Pentru fiecare cuvânt și acțiune a vieților noastre, Dumnezeu sfânt și care detestă păcatul stă în calitate de martor. Nu putem scăpa de răspunderea din fața Sa, pentru că Dumnezeu este pretutindeni. De ce să nu trăim în asemenea manieră încât să ne aducem raportul cu bucurie și nu cu întristare. Dumnezeu ne-a încredințat o lucrare și noi trebuie să o facem sub îndrumarea Sa. Dacă ne predăm puterile controlului lui Satan, ne răzvrătim împotriva lui Dumnezeu și în raportul vieții noastre va fi găsit, ca în cazul lui Belșațar, un deficit fatal, atunci când rapoartele vor fi cântărite.” – *The Signs of the Times*, 14 septembrie 1888.

2. DEPINZÂND MAI MULT DE DUMNEZEU ȘI MAI PUȚIN DE SOCIETATE

- a. **În aglomerația și agitația din viața societății moderne, la ce avertizări trebuie să luăm mereu aminte? Isaia 17:12-14. De exemplu, ce i-a poruncit Domnul mesagerului ultimelor zile să scrie referitor la un oraș (în acest caz, Melbourne, Australia), care avea mai puțin de jumătate de milion de oameni când solul era în viață?**

„Nu este voia lui Dumnezeu ca poporul Său se așeze în orașe unde este mereu zarvă și învâlmășeală. Copiii lor ar trebui să fie scutiți de aceasta; pentru că întregul sistem este demoralizat de repezeală, grabă și gălăgie.

Domnul dorește ca poporul Său să se mute la țară, unde pot avea un teren și pot cultiva propriile fructe și zarzavaturi și unde copiii lor pot veni în contact direct cu lucrările lui Dumnezeu în natură. Scoateți-vă familiile din orașe, aceasta este solia mea.” – *Medical Ministry*, pg. 310, 311.

„Orașele vor deveni din ce în ce mai rele. În mijlocul lor vor fi conflicte și vărsare de sânge și în cele din urmă asupra lor vor veni cutremure. Clădirile vor fi aruncate la pământ și vor fi distruse de foc din cer. ...

Vor acționa frații și surorile noastre din Melbourne fără sfatul lui Dumnezeu? Vor face ei mari plantații în Melbourne, când lumea merge din rău în mai rău, când orașele devin asemenea Sodomei și Gomorei? Vor orbi ei ochii poporului, astfel încât să nu discearnă semnele timpului?

În orașe trebuie să se facă lucrare. Acei care locuiesc în ele trebuie avertizați de ceea ce ne stă înaintea. Folișiți înțelept timpul și mijloacele. Încercați să faceți ceva pe drumurile mari și mici ale orașelor pentru a proclama solia adevărului prezent. Dar nu vă stabiliți familiile în oraș și nu vă stabiliți interesele afacerilor acolo. Dacă faceți aceasta, în viitor se va pretinde să vă conformați ritualurilor diverselor sărbători. Vor fi puși oameni care să pândească, să caute ocazii pentru a se plânge împotriva poporului lui Dumnezeu, care păstrează poruncile. Satan își va exercita puterea și dușmănia, iar rezultatul va fi asuprirea. Într-un astfel de timp, ar trebui să investim banii și timpul nostru în afaceri în orașe, când acestea sunt atât de necesare pentru înaintarea lucrării în câmpuri noi? Fie ca acei care sunt capabili să învețe pe alții adevărul să meargă la drumuri și la garduri și să silească bărbații și femeile să intre, astfel încât casa lui Dumnezeu să fie plină.” – *Manuscript Releases*, vol. 19, pg. 336, 337.

- b. **În loc de a ne bizui pe brațul omenesc, încotro trebuie să privim? Isaia 17:7, 8.**

3. CONSACRARE ÎN ZIUA ISPĂȘIRII

- a. **Ce declară Dumnezeu despre mâncatul cărnii „curate” în Ziua antitipică a Ispășirii? Isaia 22:12-14, 20-22 (comparați cu Apocalipsa 3:8, 7). Când solul Domnului a fost dus în viziune, ce i s-a descoperit în legătură cu ușa „deschisă” și „închisă”?**

„Duhul Sfânt a fost revărsat asupra noastră și am fost luată în Duhul spre orașul viului Dumnezeu. Acolo mi s-a arătat că poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos referitoare la ușa închisă nu puteau fi separate și că timpul ca poruncile lui Dumnezeu să strălucească în toată importanța lor și poporul lui Dumnezeu să fie testat în adevărul Sabatului era atunci când ușa s-a deschis în locul prea sfânt din sanctuarul ceresc, unde este chivotul în care se află cele zece porunci. Această ușă nu a fost deschisă până când mijlocirea lui Isus în locul sfânt nu a fost încheiată, în anul 1844. Apoi Isus S-a ridicat și a închis ușa locului sfânt și a deschis-o pe cea spre locul prea sfânt și a trecut după perdeaua a doua, unde stă acum lângă chivot și unde ajunge acum credința lui Israel.

Am văzut că Isus a închis ușa locului sfânt și niciun om nu o poate deschide; și că El a deschis ușa spre locul prea sfânt și niciun om nu o poate închide (Apocalipsa 3:7, 8); și din momentul în care Isus a deschis ușa spre locul prea sfânt, care conține chivotul, poruncile strălucesc spre poporul lui Dumnezeu și ei sunt testați cu privire la problema Sabatului.” – *Experiențe și viziuni*, pg. 42 (cap. *Ușa închisă și ușa deschisă*)

- b. **Care este cea mai urgentă datorie a noastră, având în vedere timpul în care trăim? Isaia 34:16. Rezumați misiunea solu-lui Domnului pentru timpul nostru și explicați de ce este aceasta atât de importantă.**

„Nu am venit să vestesc pacea; puteți auzi această voce oriunde mergeți. Vor fi unii care vor fi bucuroși să vă potolească pentru a vă adormi în siguranță pământească; dar eu am de făcut o lucrare diferită. Solia mea este de a vă alarma, de a vă invita la reformă în viețile voastre și de a opri răzvrătirea împotriva Dumnezeului universului. Luați Cuvântul lui Dumnezeu și vedeți dacă sunteți în armonie cu acesta. Este caracterul vostru în așa fel încât să suporte cercetarea cerului?” – *The Review and Herald*, 22 iunie 1911.

4. O ANCORĂ ÎN MIJLOCUL VÂNTURILOR DE DOCTRINĂ

- a. **Cum putem rămâne statornici pentru Hristos în acest secol când poporul tinde să-L pună la îndoială pe Dumnezeu și înțelepciunea Sa? Isaia 29:13-16; 30:8-11.**

„Niciodată nu a existat vreun timp când Domnul să-Și manifeste harul său măreț față de cei aleși mai mult decât în aceste zile din urmă când legea Sa este considerată fără valoare.” – *Testimonies to Ministers*, pg. 96.

„Domnul cheamă fiecare instructor, fiecare slujbaş, pe fiecare om care a primit lumina adevărului Său, să-și facă vizibilă poziția sa spirituală. Ei au primit o mare lumină și dacă vor să-și asigure viața veșnică, nu trebuie să mai depindă de oamenii mărginiți, ci să clădească pe temelia sigură.” – *Ibid.*, pg. 384.

- b. **Care trebuie să fie siguranța noastră în timpuri de înșelătorie religioasă? Isaia 8:19, 20.**

„Nu există nicio legătură între Hristos și Belial. Negarea învierii celor nelegiuți și părerile lor straniu despre veacul ce va veni reprezintă mari înșelătorii pe care Satan le-a introdus printre ereziile ultimelor zile, în scopul de a distruge sufletele. Aceste rătăcirii nu sunt în armonie cu solia de origine divină.

Unele din aceste persoane au practici religioase pe care le consideră daruri și afirmă că Domnul le-a oferit un loc în biserică. Ei bolborosesc lucruri neînțelese, în ceea ce ei numesc o limbă necunoscută, care este necunoscută nu doar pentru oameni, ci și pentru Domnul și întregul cer. Astfel de daruri sunt invenții ale bărbaților și femeilor ajutați de marele înșelător. Fanatismul, emoțiile false, vorbirea falsă în limbi și practici religioase zgomotoase au fost considerate daruri lăsate de Dumnezeu în biserică. Unii au fost înșelați în această privință. Roadele tuturor acestora nu au fost bune. `După roadele lor îi veți cunoaște` (Matei 7:20). Fanatismul și manifestările zgomotoase au fost considerate dovezi speciale ale credinței. Unii nu sunt satisfăcuți de o adunare, dacă nu au avut un timp fericit și dinamic. Ei depun efort pentru aceasta și își stârnesc o agitație a emoțiilor. Dar influența unor astfel de adunări nu este binefăcătoare. Când fericirea se risipește și sentimentele dispar, ei decad mai jos decât înainte de adunare, pentru că fericirea lor nu provine din sursa corectă. Cele mai benefice adunări pentru înaintarea spirituală sunt cele caracterizate prin solemnitate și cercetare profundă a inimii, fiecare căutând să se cunoască pe sine și să învețe despre Hristos cu seriozitate și în umilință profundă.” – 1 T., pg. 411, 412. (cap. *Lucrarea în est*).

5. RĂMÂNÂND DEPARTE DE RĂTĂCIRE

- a. **În prezent, având în vedere că filozofia spirituală și religia „New Age” (Noua Eră) par a prospera și a se răspândi rapid, ce trebuie să avem mereu în vedere?** Isaia 47:10-15.

„Toți ar trebui să simtă nevoia de menținere a naturii morale prin veghere constantă. Asemenea străjerilor credincioși, ei trebuie să-și înarmeze cetatea sufletului, fără a considera vreodată că își pot diminua vigilența pentru o clipă. Singura lor siguranță este în rugăciune serioasă și credință vie.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 411 engl. (rom. cap. *Integritatea între lucrători*).

„În afacerile pământești, servul care caută să îndeplinească atent cerințele serviciului său și să execute voia stăpânului este foarte mult prețuit. Un domn și-a dorit cândva să angajeze un vizitiu credincios. Câțiva bărbați s-au prezentat ca răspuns la oferta sa. El i-a întrebat pe fiecare cât de aproape pot merge de marginea unei anume prăpăstii fără să pună în pericol căruța. Unul după altul au spus că pot să meargă la o distanță foarte primejdioasă; dar în cele din urmă, unul a răspuns că el ar sta cât de departe posibil de acea acțiune periculoasă. Acesta a fost angajat pe postul respectiv. Poate vreun om să aprecieze mai bine un serv bun decât Tatăl nostru Ceresc? Preocuparea noastră nu ar trebui să fie să încercăm cât de departe putem sta de poruncile Domnului, și să ne bazăm pe harul Dătătorului Legii și totuși să ne flatăm sufletele în continuare, că ne încadrăm în limitele îndurării lui Dumnezeu; ci grija noastră ar trebui să fie să stăm cât de departe putem de neleguire. Ar trebui să fim hotărâți de a fi de partea lui Hristos, Tatăl nostru Ceresc și să nu ne expunem niciunui risc prin îngâmfare pripită.

În zilele noastre, când este vestită ultima solie de a aduce servii lui Dumnezeu în armonie cu fiecare precept al legii Sale, vor fi oameni bațjocoritori și necredincioși; dar fiecare suflet trebuie să fie statornic în integritate. La fel cum Noe a fost credincios în avertizarea lumii antediluviene, și noi trebuie să fim credincioși marelui adevăr, care ne-a fost încredințat de Dumnezeu. Deși există bațjocoritori și clevetitori peste tot, noi nu trebuie să dăm înapoi de la prezentarea adevărului cerului acestei generații.” – *The Review and Herald*, 22 iunie 1911.

Vineri

26 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce ar trebui să ne amintim în timp ce Babilonul spiritual pare că prosperă?
2. Ce pași trebuie să fac pentru a-mi simplifica stilul de viață și a fi mai puțin legat de viața pământească?
3. Ce dovadă din Isaia avem pentru legătura dintre vegetarianism și rămășița lui Dumnezeu?
4. Cum respinge Cerul o doctrină principală a mișcării Carismatice?
5. Explicați cea mai sigură tactică atunci când rătăcirea abundă peste tot.

Darul Sabatului Întâi pentru un sanatoriu în Baños, Ecuador

Ecuador este o țară din America de Sud. Capitala sa este Quito. Din 11,49 milioane de locuitori, 80,40% sunt de religie catolică și 11,30% sunt protestanți.

Solia reformei a pătruns în Ecuador în 1945, prin eforturile lui Mario Linares. Lucrarea Mișcării de Reformă, ca organizație, a fost legalizată în 1973. În prezent există 17 biserici și 3 grupe. Prin binecuvântarea lui Dumnezeu, lucrarea a crescut semnificativ și patru slujbași ai evangheliei au fost hirotoniți în ultimii doi ani.

În ultima noastră adunare administrativă din 2012, am decis construirea unui sanatoriu pe baza sfatului pe care îl găsim în Spiritul Profeției:

„Domnul a stabilit să fie înființate sanatorii în multe locuri, care să fie ca memoriale pentru El. Aceasta este una din căile Sale de proclamare a soliei îngerului al treilea.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 248 engl. (rom. subcap. *Centre de influență și instruire*).

Cu ocazia acelei adunări au fost făcute donații pentru a sprijini acest proiect. O familie generoasă a donat un teren în Baños, orașul ales pentru sanatoriu. Domnul ne-a dat resurse umane calificate: medici, naturiști, nutriționiști, fizioterapeuți și frați care își pregătesc tezele lor universitare pentru acest proiect. Dorința noastră este de a realiza acest proiect prin binecuvântările lui Dumnezeu.

Baños de Agua Santa, cunoscut mai bine ca Baños, este un oraș central din Ecuador. Există câteva izvoare cu apă fierbinte și conținut bogat în minerale, un număr important de cascade și diverse alte atracții naturale. Baños este caracterizat printr-un climat de primăvară. Acesta este poarta către Ecuadorul de est și oferă un mediu natural luxuriant, care îl face să fie o destinație atractivă pentru turiștii din întreaga lume.

Credem că acest sanatoriu va fi un mod eficient pentru a răspândi evanghelia în Ecuador și apreciem profund darurile voastre generoase pentru acest scop.

Frații și surorile voastre din Ecuador

Îndrumare pentru cel blând

„Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: 'Iată drumul, mergeți pe el!' când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.” (Isaia 30:21).

„Omul nu este lăsat să devină obiectul de amuzament al ispitelor lui Satan. ... Un ochi care nu dormitează și nu doarme niciodată veghează tabăra lui Israel. Zece mii de ori zece mii și mii de mii de îngeri slujesc pentru nevoile fiilor oamenilor. Glasuri inspirate de Dumnezeu strigă: Iată calea, mergeți pe ea!” – *My Life Today*, pg. 88.

Recomandare pentru studiu: 5 T., 430-439, 508-516 (cap. 49: *Spiritul lumesc, o cursă* și cap. 58: *Pericolele tinereții*); *The Sanctified Life*, pg. 80-93.

Duminică

28 august

1. GRIJA LUI DUMNEZEU

- a. **Cu ce ilustrație frumoasă descrie Isaia grija permanentă a lui Dumnezeu față de via Sa și cum atinge aceasta inima noastră în calitate de copii ai Săi? Isaia 27:2, 3; Psalmii 112:5-7.**

„Este adevărat că lumea este întunecată. Opoziția poate deveni puternică. Oamenii de nimic și batjocoritori pot deveni din ce în ce mai îndrăzneți și încăpățânați în nelegiuirea lor. Totuși, în ciuda tuturor acestora, noi nu vom fi schimbați. Noi nu am alergat în incertitudine. Nu, nu. Inima mea este statornică, încrezându-se în Dumnezeu. Avem un Mântuitor deplin. Putem să ne bucurăm în plinătatea Sa bogată.” – *Reflecting Christ*, pg. 351.

„Ah, dacă am vrea să vedem și să apreciem bunătatea, dragostea Domnului și grija Lui neîntreruptă față de noi, cât de schimbată ar fi lumea. Dacă am vrea să căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, principiile dreptății ar conduce viețile noastre și egoismul nu și-ar găsi niciun loc în inimile noastre. Dorința de a face propria noastră voință ar fi supusă dorinței de a împlini voința lui Dumnezeu. Trebuie să aspirăm la o îndeplinire constantă a dragostei și bunătății lui Dumnezeu. Trebuie să ne amintim că El ne face responsabili pentru utilizarea darurilor pe care El le-a revărsat asupra noastră.” – *Manuscript Releases*, vol. 7, pg 327.

2. NEVOIE DE VIGILENȚĂ SERIOASĂ

- a. **Ce a fost arătat a orbi ochii majorității din zilele noastre, inclusiv ochii multor preținși creștini? Isaia 29:9-12.**

„Mi s-a arătat că păstorii falși erau îmbătați, dar nu cu vin; ei se clătinau, dar nu din cauza băuturii puternice. Adevărul lui Dumnezeu este pecetluit pentru ei și nu îl pot citi.” – *Experiențe și viziuni*, pg. 123 (cap. *Păstori mincinoși*).

- b. **Cum afectează această stare pe mulți dintre cei care pretind adevărul prezent, în timp ce resping părți din acesta și ce avertizare însoțește această stare? Isaia 29:13-16.**

„Diferite grupări, care pretind a fi credincioși adventiști, au fiecare câte puțin adevăr, dar Dumnezeu a dat toate aceste adevăruri copiilor Săi, care sunt pregătiți pentru ziua lui Dumnezeu. El le-a încredințat, de asemenea, adevăruri pe care niciunul din aceste grupuri nu le cunosc și nici nu le înțeleg. Lucruri care sunt pecetluite pentru ei, Domnul le-a descoperit celor care vor pricepe și care sunt gata să înțeleagă. Dacă Dumnezeu are vreo lumină nouă de transmis, El va permite celor aleși și dragi ai Săi să o înțeleagă, fără ca ei să meargă să-i asculte pe cei care sunt în întuneric și rătăcire, pentru a le lumina mințile.

Mi s-a arătat nevoia celor care cred că avem ultima solie de har, de a fi separați de acei care primesc zilnic noi rătăciri. Am văzut că nici tinerii și nici bătrânii nu trebuie să participe la adunările lor; pentru că este greșit să-i încurajăm în timp ce ei învață rătăciri, care sunt o otravă de moarte pentru suflet și în timp ce învață ca doctrine porunci omenești. Influența unor astfel de adunări nu este bună. Dacă Dumnezeu ne-a eliberat de așa întuneric și rătăciri, noi trebuie să rămânem statornici în libertatea pe care ne-a oferit-o și să ne bucurăm în adevăr. Dumnezeu este nemulțumit de noi, când mergem să ascultăm rătăcirea, fără a fi obligați să mergem acolo; pentru că, dacă nu ne trimite El la acele adunări, unde rătăcirea este forțată să pătrundă în oameni prin puterea voinței, El nu ne va susține. Îngerii vor înceta vegherea lor atentă asupra noastră și vom fi lăsați pradă loviturilor vrăjmașului, pentru a fi întunecați și slăbiți de el și de puterea îngerilor răi; și lumina din jurul nostru va fi contaminată de întuneric.

Am văzut că nu avem timp de pierdut prin ascultarea de povestiri. Mințile noastre nu trebuie distrase astfel, ci trebuie să fie preocupate cu adevărul prezent.” – *Ibid.*, pg. 124, 125.

3. PROFEȚII PRIVIND ANUMITE GRUPURI

- a. **Ce profeție este dată privind blândețea Domnului, în contrast cu cei care tolerează un spirit critic față de frații și surorile lor? Isaia 29:18-21.**

„Celui care se presupune a fi în siguranță în dragostea și prietenia fraților săi, se întâmplă a nu i se acorda încredere și a i se judeca în mod greșit motivele. ...

Zvonurile care se răspândesc sunt adesea distrugătorii unității dintre frați. Sunt unele persoane care veghează cu mintea și urechile deschise pentru a prinde bârfele care se zvonesc. Ei adună mici incidente, care pot fi neînsemnate în ele însele, dar care sunt repetate și exagerate până când un om este declarat călcător al legii din pricina unui cuvânt. Motto-ul lor pare a fi: `Raportați și noi vom raporta mai departe` (Jeremia 20:10). Acești transmițători ai poveștilor fac lucrarea diavolului cu fidelitate surprinzătoare, realizând doar într-o mică măsură cât de ofensatoare este calea lor înaintea lui Dumnezeu. Dacă și-ar folosi jumătate din energia și zelul, care sunt consumate în această lucrare nesfântă, în a-și cerceta sufletele lor, aceștia ar găsi atât de mult de realizat în ce privește curățarea propriilor suflete de impuritate, încât nu ar cădea sub puterea acestei ispite. Ușa minții ar trebui închisă la `se spune` sau `am auzit`. În loc de a permite geloziei și bănuielilor rele să pătrundă în inimile noastre, de ce nu ne-am duce la frații noștri și, după ce prezentăm în fața lor deschis, dar amabil, lucrurile pe care le-am auzit în detrimentul caracterului și influenței lor, să ne rugăm cu și pentru ei? În timp ce nu putem să îi iubim și să avem părtășie cu acei care sunt cei mai înverșunați dușmani ai lui Hristos, ar trebui să cultivăm acel spirit al blândeții și dragostei care Îl caracterizează pe Stăpânul nostru – o dragoste care nu se gândește la rău și care nu este ușor de provocat.” – *The Review and Herald*, 3 iunie 1884.

- b. **Ce profeție încurajatoare este dată pentru aceste zile din urmă cu privire la poporul iudeu serios, care îl caută pe Dumnezeu cu sinceritate? Isaia 29:22-24.**

„Printre iudei sunt unii care, asemenea lui Saul din Tars, sunt tari în Scripturi și aceștia vor proclama cu o putere minunată faptul că Legea lui Dumnezeu este neschimbată. Dumnezeul lui Israel va aduce acest lucru la îndeplinire în zilele noastre. Brațul Său nu este prea scurt ca să poată mântui. Când slujitorii Săi vor lucra în credință pentru acei care au fost atât de mult neglijați și disprețuiți, mântuirea Lui va fi descoperită. [Isaia 29:22-24 citat.]” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 381, 382, engl. (cap. 35: *Mântuirea pentru iudei*).

4. ÎNDELUNGA RĂBDARE A LUI DUMNEZEU FAȚĂ DE NOI TOȚI

- a. **Cum a fost invitat Isaia să prezinte sincer înclinația pământească a pretinsului popor al lui Dumnezeu și cum se aplică aceasta la zilele noastre? Isaia 30:8-16.**

„Dorim să vă întipărim necesitatea de curățire de orice tendință spre păcat. Biserica pe care Hristos o prezintă înaintea tronului slavei Sale este `fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta` (Efeseni 5:27). Doriți să fiți printre cei care și-au spălat hainele caracterului în sângele Mielului? Atunci încetați să mai faceți răul; învățați-vă să faceți binele` (Isaia 1:16, 17); umblați fără pată în legile și poruncile Dumnezeului vostru. Nu trebuie să întrebați dacă păstrarea adevărului cerurilor se potrivește comodității voastre. Trebuie să vă luați crucea și să-L urmați pe Isus, indiferent care ar fi prețul. Veți descoperi că jugul Său este ușor și sarcina Sa nu este grea. Când ați fost călcători ai Legii Sale și ați atras asupra voastră pedeapsa morții, nu a dat Dumnezeu pe singurul Său Fiu pentru ca voi să puteți fi aduși din calea nelegiurii pe calea vieții și a sfințeniei; veți neglija voi o mântuire așa minunată și veți refuza să vă supuneți condițiilor vieții veșnice? ...

Hotărâți-vă ca de acum înainte pașii voștri să meargă pe calea ascultării. Întinericul care vă înconjoară asemenea unui nor gros va fi înlăturat și lumina puternică va străluci asupra tuturor celor care vor dori adevărul cu orice preț.

Domnul cunoaște totul despre încercările voastre; și oricât de imposibil ar părea să trăiți pentru Dumnezeu, veți descoperi că se va găsi o cale. Când credința voastră a fost testată, așa cum Domnul a despărțit Marea Roșie, tot așa apele vor fi separate și providența Sa va face un drum pentru picioarele voastre. A-I sluji lui Dumnezeu este o cale sigură. Poate păstrarea căilor lui Dumnezeu nu este în avantajul vostru lumesc; dar călcătorul va avea o pierdere veșnică. ...

Părinții noștri au păcătuit și noi am urmat pașii lor; dar Dumnezeu a deschis cartea legii și Israelul decăzut a ascultat poruncile Domnului. Păcatul lor este descoperit și mânia lui Dumnezeu va fi asupra oricărui suflet care nu se pocăiește și nu se reformează atât timp cât lumina este asupra căii sale. ...

Trebuie să ne pocăim de răul trecut din comportamentul nostru și să-L căutăm pe Dumnezeu cu toată inima. Trebuie să credem că Dumnezeu vrea să spună exact ceea ce a spus și să nu facem niciun compromis cu răul în niciun fel. Trebuie să ne umilim profund înaintea lui Dumnezeu și să considerăm orice pierdere de preferat pierderii favorii Lui.” – *The Review and Herald*, 22 iunie 1911.

- b. **Cum și-a manifestat Dumnezeu îndelunga Sa răbdare față de noi? Isaia 30:18, 19.**

5. ACORDÂND ATENȚIE VOCII BLÂNDE, LINIȘTITE

- a. **Cum ne ajută sinceritatea în rostirea rugăciunii „și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău” (Matei 6:13), să rămânem pe căi sigure? Isaia 30:20, 21.**

„Mintea care domină confederația răului este continuu la lucru ca să ascundă cuvintele lui Dumnezeu și să scoată în evidență părerile oamenilor. Satan intenționează ca noi să nu auzim vocea lui Dumnezeu spunând: `Iată calea, mergeți pe ea` (Isaia 30:21). Prin procesele de educație, el face tot ce-i stă în putință pentru a întuneca lumina cerească.” – 8 T., pg. 305, engl. (cap. *Minciuna și adevărul în educație*).

„Domnul dorește ca toți să înțeleagă faptul că prosperitatea lor este ascunsă cu El în Hristos; că aceasta depinde de umilința și blândețea lor, de ascultarea și devoțiunea lor din toată inima.” – Ibid., vol. 7, pg. 212, engl. (cap. *Credință și curaj*).

„Înălțând rugăciunea pe care ne-a lăsat-o Hristos [în Matei 6:13] noi ne predăm inimile pentru călăuzirea lui Dumnezeu, cerându-I să ne conducă pe căi sigure. Nu putem înălța această rugăciune cu sinceritate și în același timp să decidem a umbla pe o cale aleasă de noi. Trebuie să așteptăm mâna Sa pentru a ne conduce; trebuie să ascultăm vocea Sa care ne spune: `Iată drumul, mergeți pe el` (Isaia 30:21).

Nu este sigur să zăbovim contemplând avantajele pe care le-am avea dacă am ceda sugestiilor lui Satan. Păcatul înseamnă rușine și dezastru pentru fiecare suflet care îl tolerează; dar el orbește și amăgește prin natura sa și ne va ademini prin aspectul său lingușitor. Dacă ne aventurăm pe terenul lui Satan, nu avem nicio asigurare a protecției față de puterea sa. Atât cât depinde de noi, trebuie să închidem orice cale prin care ispititorul poate găsi acces la noi.” – *Cugetări de pe muntele fericirilor*, pg. 117, 118, engl. (cap. *Rugăciunea Domnului*).

- b. **Ce ne promite Dumnezeu când renunțăm la idolii noștri? Isaia 30:22-26.**

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce dorește Dumnezeu să luăm în considerare când își revarsă binecuvântările asupra noastră?
2. De ce ar trebui să ne gândim de două ori înainte de a ne grăbi să vizităm alte denominațiuni?
3. De ce este imposibil ca o persoană cu adevărat blândă să bârfească?
4. Ce preferă persoanele cu înclinații lumești, care pretind a fi religioase?
5. Numai în ce mod va răspunde Dumnezeu rugăciunilor noastre pentru călăuzire?

Îndurare pentru cel căit

„Căci așa vorbește Cel Prea Înalt a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt. `Eu locuiesc în locuri` înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite.” (Isaia 57:15)

„Nimic nu este mai important în comuniunea cu Dumnezeu decât cea mai profundă umilință.” – 5 T., pg. 50, engl. (cap. *Mărturie importantă*).

Recomandare pentru studiu: 6 T., pg. 42-44, 119-125, 421-424. (cap. *Pregătirea inimii*, cap. *Învățănd religia în cămin*, cap. *Întâmpinarea opoziției*, cap. *Lucrarea misionară internă*).

Duminică

4 septembrie

1. O VERIFICARE A REALITĂȚII

a. **Ce trebuie să conștientizăm pentru a veni mai aproape de Dumnezeu? Isaia 59:1, 2.**

„Păcatul care este tolerat în cea mai mare măsură și care ne desparte de Dumnezeu și determină atât de multe probleme spirituale contagioase, este egoismul. Nu poate exista nicio întoarcere la Domnul fără lepădare de sine. Nu putem face nimic prin noi înșine; dar prin Dumnezeu, care ne întărește, putem trăi pentru a face bine altora și, în felul acesta, putem evita răul egoismului. Nu este nevoie să mergem în țările păgâne pentru a ne manifesta dorința de a-I consacra totul lui Dumnezeu, printr-o viață utilă, neegoistă. Ar trebui să facem aceasta în cercul căminului, în biserică, printre acei cu care ne asociem și cu care facem afaceri. Tocmai căile comune ale vieții reprezintă locul în care eul trebuie respins și ținut în supunere. Pavel putea afirma: `Eu mor zilnic` (1 Corinteni 15:31, engl.). Omorârea zilnică a eului în micile tranzacții ale vieții este ceea ce ne face biruitori. Trebuie să uităm eul în dorința de a face bine pentru alții. Mulți au o lipsă netă de dragoste față de ceilalți. În loc de a-și îndeplini datoria cu credincioșie, ei caută mai degrabă propria lor plăcere.” – 2 T., pg. 132, engl. (cap. *Despărțirea de lume*).

„Ar trebui să avem mai degrabă o cunoaștere a propriei persoane, o cunoaștere care să ducă la căință înainte de a putea găsi iertare și pace.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 158, engl. (rom. cap. 13: *Doi închinători*).

2. VENIND MAI APROAPE DE DUMNEZEU

a. Cât de importantă este umilința în ochii lui Dumnezeu? Isaia 57:14-17.

„Dacă a existat vreodată un popor care a avut nevoie să umble în umilință înaintea lui Dumnezeu, acesta este reprezentat de biserica Sa, de aleșii Săi din această generație. Toți ar trebui să deplângem decăderea facultăților noastre intelectuale și lipsa de apreciere a privilegiilor și oportunităților noastre. Nu avem nimic cu ce să ne lăudăm.” – *Counsels to Writers and Editors*, pg. 63.

„Orice înălțare de sine trebuie să fie descoperită și îndepărtată. Doar adevărul și neprihănirea vor trece testul din această perioadă. Zilnic avem nevoie de Duhul lui Dumnezeu, ca să putem fi menținuți departe de toate gândurile rele și acțiunile neînțelepte, care ne înalță sufletul în mândrie.” – *Manuscript Releases*, vol. 19, pg. 65.

„Domnul deschide calea pentru răspândirea Evangheliei, dar noi nu suntem pregătiți. Trebuie să fim cizelați și purificați zilnic de puterea Duhului Sfânt. Până și gândurile noastre trebuie aduse în supunere față de Hristos. Eul neconsacrat trebuie răstignit.” – *The Signs of the Times*, 24 octombrie 1900.

b. Ce dorește Dumnezeu să facă pentru noi prin Cuvântul Său? Isaia 57:18, 19.

„Puneți-vă credința atât de adânc și statornic în Isus Hristos, încât nicio circumstanță, de niciun fel, să nu o afecteze. Fie ca viața voastră să fie ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

Nu vă irosiți gândirea în a contempla asupra defectelor de caracter ale altora. Aceasta nu va remedia defectele voastre de caracter. Prin concentrarea atenției asupra defectelor altora, veți fi schimbați în același chip. Oricând sunteți ispitiți să discutați despre nebuniile altora sau să-i învinuiți pentru rănilile pe care vi le-au făcut, aveți în vedere că ei au rănit inima lui Hristos în persoana sfinților Săi. Apoi luați Biblia și deschideți-o înaintea lui Dumnezeu; pledați înaintea Lui pentru balsamul vindecător al păcii Sale.” – *Manuscript Releases*, vol. 21, pg. 24, 25.

„Cuvântul îl face pe cel mândru umil, pe cel încăpățânat blând și căit, pe cel neascultător ascultător. Obiceiurile păcătoase firești omului sunt întreșute cu practica zilnică. Dar Cuvântul înlătură orice poftă lumești. Acesta face distincție între gândurile și intențiile minții. El separă încheieturile și măduva, îndepărtând poftele cărni și determinându-i pe oameni să își dorească să suferă pentru Domnul lor.” – *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, pg. 928.

3. AVÂND ÎN VEDERE VEȘNICIA

- a. **În contrast cu asigurarea pentru cei blânzi și căiți, ce verdict vine pentru cei care resping apelurile lui Dumnezeu? Isaia 57:20, 21. Cum putem să evităm această situație?**

„Doriți să înlăturați idolii pe care i-ați nutrit? Doriți să-L lăsați pe Isus să pătrundă în inimă pentru a o curăți de tot ce o întinează? Dețineți mereu și în orice situație controlul asupra propriei persoane? Puteți spune: 'Pentru mine a trăi este Hristos, eu sunt al Lui? Tot ceea ce am, timp, putere, influență, tot este al Lui? Îl reprezentați pe Hristos prin toleranță, răbdare și lipsă de egoism?' – *The Signs of the Times*, 9 aprilie 1902.

„O, acea devoțiune și umilință a inimii, care vor conduce poporul lui Dumnezeu în a face lucrurile așa după cum Hristos a poruncit și care întotdeauna, în toată umilința și adevărul, declară: Noi suntem servi nevrednici; am făcut doar ce eram datori să facem! Dar mulți, mulți, care, după aprecierea lui Dumnezeu, sunt călduți, se umplu de mândrie și importanță. Mulțumirea de sine este manifestată pentru puține lucruri realizate. Unde auzim mărturia inimilor care sunt zdrobite în pocăință și mărturisire înaintea lui Dumnezeu? Unde vedem preținșii credincioși purtând jugul lui Hristos? Cât de puțin timp este destinat rugăciunii fierbinți, al cărei rezultat ar fi obținerea blândeții și a unui duh liniștit, care are un mare preț în ochii lui Dumnezeu.” – *The Review and Herald*, 6 septembrie 1909.

„Nu mărturisirea voastră, ci cursul acțiunii voastre va stabili dacă sunteți sau nu creștini. Ne apropiem de judecată și ar trebui să ne străduim să petrecem într-un mod inteligent puținul timp rămas până la venirea lui Hristos. Ar trebui să căutăm să avem mintea plină de cunoștință de valoare, nu de lemne, paie și miriște. Prin cultivare înțeleaptă, abilitățile noastre vor crește, astfel încât să putem avea o capacitate în dezvoltare pentru a înțelege învățăturile sacre ale lui Hristos. Trebuie să devenim învățători ai tainelor evangheliei.” – *Ibid.*, 19 aprilie 1892.

- b. **Ce ar trebui să avem mereu în minte cu privire la veșnicie? Romani 14:10.**

„Trăim la granița lumii veșnice. Cazurile noastre, ale tuturor, sunt cercetate în curțile cerești și este timpul să înlăturăm păcatul și să lucrăm cu seriozitate pentru a-i salva pe cât mai mulți posibil.” – *Reflecting Christ*, pg. 121.

4. DUHUL SFÂNT ÎN ACȚIUNE

- a. **Ce consideră Hristos a fi o dovadă că suntem umpluți de mai mult din Duhul Său Sfânt – Mângâietorul promis? Ioan 15:8.**

„Cu cât vă apropiați mai mult de Isus, cu atât mai păcătoși vă veți vedea în ochii voștri proprii; pentru că vederea voastră va fi curățită și imperfecțiunile vor fi văzute în contrast clar și distinct față de natura Sa perfectă. Dar nu vă descurajați. Aceasta este dovada că amăgirile lui Satan și-au pierdut puterea; influența însuflețitoare a Duhului lui Dumnezeu vă ridică, iar indiferența și dezinteresul vostru sunt îndepărtate.

Dragostea profundă față de Isus nu poate locui în inima celor care nu văd și nu conștientizează propria păcătoșenie. Sufletul care este transformat prin har va admira caracterul Său divin; dar dacă nu ne vedem diformitatea morală, aceasta este o dovadă negreșită a faptului că nu avem o viziune a frumuseții și perfecțiunii lui Hristos. Cu cât mai puțin vom găsi ce să onorăm la noi înșine, cu atât mai mult vom vedea lucruri de apreciat în puritatea și frumusețea nemărginite ale Mântuitorului nostru. O înțelegere a propriei păcătoșenii ne conduce la El pentru a putea fi iertați. Isus ne va accepta; pentru că ne-a făgăduit aceasta prin cuvântul Său.” – *The Review and Herald*, 17 februarie 1885.

- b. **Explicați contrastul dintre această umilință și atitudinea opusă frecvent manifestată în lume - și prea adesea chiar în biserică - și menționați care sunt consecințele. Iacov 3:13, 14.**

„Ce înseamnă minciună împotriva adevărului? Aceasta înseamnă a pretinde să crezi în adevăr în timp ce spiritul, cuvintele, comportamentul, nu-L reprezintă pe Hristos, ci pe Satan. A bănuși rău, a fi nerăbdător și neiertător, înseamnă a minți împotriva adevărului, pe când dragostea, răbdarea și îndelunga răbdare sunt în conformitate cu principiile adevărului.” – *That I may Know Him*, pg. 185.

„Mulți cultivă o dorință nesfântă după supremație. Mulți îndrăgesc să fie lăudați și urmăresc cu gelozie orice desconsiderare sau neglijență. Este dat pe față un spirit dur și neiertător. Există invidie, ceartă, rivalitate. ...

Puțini primesc harul lui Hristos cu umilință de sine și cu un simț profund, permanent al nevredniciei proprii. Ei nu pot suporta manifestarea puterii lui Dumnezeu, pentru că aceasta ar încuraja în ei stima de sine, mândria și invidia. Din acest motiv, Domnul poate face doar atât de puțin pentru noi.” – 5 T., pg. 50, 51, engl. (cap. *Mărturie importantă*).

5. UMILINȚĂ ÎN FAȚA ALTORA

a. Cum reacționează cei care sunt plini de Duhul, față de cei greșiți și păcătoși? Galateni 6:1-3.

„Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum iertăm și noi greșitorilor noștri” (Luca 11:4). Nu putem să repetăm această rugăciune din inimă și să ne încumetăm a fi neiertători; pentru că noi cerem Domnului să ne ierte fărădelegile noastre împotriva Sa, la fel cum noi iertăm pe cei care greșesc față de noi. Puțini conștientizează adevărata semnificație a acestei rugăciuni. Dacă cei nerăbdători ar înțelege profunzimea însemnătății ei, nu s-ar încumeta să o rostească și să îi ceară lui Dumnezeu să se comporte față de ei așa cum se poartă ei cu frații lor muritori.” – *The Youth’s Instructor*, 7 decembrie 1899.

„Când lucrătorii rămân în Hristos în sufletele lor, când egoismul este omorât, când nu există rivalitate, ceartă pentru supremație, când există unitate, când se sfințesc astfel încât dragostea unul față de altul este văzută și simțită, atunci ploaia harului Duhului Sfânt le va fi asigurată, la fel cum promisiunile lui Dumnezeu nu se clintesc vreodată nicio iotă sau o frântură. Dar când lucrarea altora este desconsiderată, când lucrătorii își arată superioritatea personală, ei dovedesc că lucrarea lor nu poartă semnătura pe care ar trebui să o aibă. Dumnezeu nu îi binecuvântează.” – *Selected Messages*, bk. 1, pg. 175.

„Înainte de a ne boteza cu Duhul Sfânt, Tatăl nostru ceresc va încerca să vadă dacă putem trăi fără a-L dezonoara. Apropiati-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi. Copiii mei, să nu credeți că ați primit tot ajutorul spiritual de care aveți nevoie. Și să nu credeți că puteți avea mari binecuvântări spirituale fără a vă conforma condițiilor pe care Dumnezeu Însuși le-a lăsat. Iacov și Ioan au crezut că dacă prezintă cererea vor avea cel mai înalt loc în împărăția lui Dumnezeu. O, cât de departe au fost de înțelegerea situației! Ei nu și-au dat seama că înainte de a avea parte de slava lui Hristos, trebuia să poarte jugul Său și să învețe zilnic blândețea și umilința Sa.” – *Manuscript Releases*, vol. 1, pg. 178.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Prin ce soluție pot să-mi fie asigurate făgăduințele celor biruitori?
2. Ce schimbări au loc în noi prin studiul din toată inima al cuvântului lui Dumnezeu?
3. Asupra a ce ar trebui să ne concentrăm, având în vedere scurtimea timpului de probă rămas?
4. Cum putem fi în pericol de a minți împotriva adevărului?
5. Ce pași practici pot urma eu pentru a primi ploaia târzie?

O solie pentru timpul prezent

„Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!” (Isaia 58:1)

„Nu pot să îndemn destul de ferm membrii comunității noastre, pe toți cei care sunt adevărați misionari, pe toți cei care cred solia îngerului al treilea, pe toți cei care își opresc piciorul în ziua Sabatului, să cercezeze solia din Isaia capitolul 58.” – 6 T., pg. 265 (cap. *Solia din Isaia 58*)

Recomandare pentru studiu: 2 T., pg. 24-37 (cap. *Lucrând pentru Hristos*),
5 T. pg. 298-302 (cap. *Criticarea pastorilor*).

Luni

11 septembrie

1. CUI SE ADRESEAZĂ ACEASTĂ SOLIE?

- a. Ce trebuie să păstrăm în minte cu atenție când căutăm să promovăm solia din Isaia capitolul 58? Isaia 58:1.

„[Isaia 58:1 citat.] Solia aceasta trebuie să fie vestită; dar în timp ce ea trebuie proclamată, trebuie să fim atenți să nu atacăm, să nu forțăm și să nu condamnăm pe cei care nu au lumina pe care noi o deținem. Nu trebuie să ne ieșim din fire atacându-i aspru pe catolici. Printre catolici sunt mulți care sunt cei mai conștiințioși creștini și care umblă în toată lumina care strălucește asupra lor, iar Dumnezeu va lucra în favoarea acestora. Cei care au avut mari privilegii și oportunități, dar care au eșuat în a-și dezvolta puterile lor fizice, mentale și morale și au trăit pentru propria plăcere și au refuzat să-și poarte responsabilitatea, sunt într-un pericol mai mare și sunt mai condamnabili înaintea lui Dumnezeu decât cei care sunt în rătăcire cu privire la punctele de doctrină, dar care caută, totuși, să facă bine altora. Nu-i judecați pe ceilalți; nu-i condamnați.

Dacă permitem gândurilor egoiste, rațiunii false și scuzelor neadevărate să ne ducă într-o stare pervertită a minții și a inimii și în acest mod să nu cunoaștem căile și voia lui Dumnezeu, vom fi cu mult mai vinovați decât păcătoșii pe față. Trebuie să fim foarte atenți să nu-i condamnăm pe cei care sunt mai puțin vinovați decât noi înaintea lui Dumnezeu.” – 9 T., pg. 243, 244 (cap. *Cuvinte de avertizare*).

2. AVERTIZAREA ADESEA ADUSĂ LA TĂCERE

- a. Care este adesea reacția pe care o întâmpină credincioșii serioși, care caută să îndeplinească îndemnul „strigă în gura mare, nu te opri” (Isaia 58:1)? Ioan 3:19-21; comparați cu Numeri 16:1-4. Cum a evidențiat solia Domnului starea pretinsului popor al lui Dumnezeu?

„Mulți îndrăgeau idoli în inimile lor și săvârșeau nelegiuire, care i-a despărțit de Dumnezeu și i-a transformat în trupuri ale întunericului. Am văzut că doar câțiva stăteau în lumină, având discernământ și spiritualitate, ca să descopere aceste pietre de poticnire și să le îndepărteze din cale. ...

Unii din cei care ocupă poziția de străjeri, pentru a avertiza poporul de pericol, au renunțat la veghere și înclină spre comoditate. Aceștia sunt străjeri necredincioși. Aceștia rămân inactivi, în timp ce vrăjmașul lor viclean intră în fortăreață și lucrează cu succes pentru a dărâma ceea ce Dumnezeu a poruncit să fie zidit. Ei văd că Satan înșeală pe cei fără experiență și care nu se așteaptă; însă ei acceptă toate acestea în tăcere, ca și când nu ar avea niciun interes deosebit, ca și când lucrurile respective nu i-ar privi. Ei nu sesizează niciun pericol special; nu văd nicio cauză care să-i alarmeze. Totul li se pare că merge bine și nu simt necesitatea de a înălța sunetele exacte ale trâmbiței de avertizare, sunete pe care le aud provenind din mărturiile sincere, pentru a arăta poporului nelegiuirile lui și casei lui Iacov păcatele ei. Aceste muștrări și avertizări tulbură liniștea acestor străjeri adormiți și iubitori de comoditate și nu-i încântă. Dacă nu în cuvinte, ei își spun în inimă: `Aceasta este prea exagerat. Este prea sever, prea aspru. Acești oameni sunt deranjați și tulburați inutil și par a nu fi dispuși să ne lase în pace și liniște. «Destul! Căci toată adunarea, toți sunt sfinți» (Numeri 16:3). Ei nu ne doresc deloc confortul, pacea sau fericirea. Numai muncă activă, trudă și veghere neîncetată vor mulțumi acești străjeri absurzi și greu de mulțumit. De ce nu profetesc despre lucruri liniștitoare și să strige: Pace, pace? Atunci totul ar decurge lin.` ...

Poporul nu și-a înălțat chipuri cioplite, totuși păcatul lor nu este cu nimic mai mic înaintea lui Dumnezeu. Ei se închină lui mamona. Iubesc câștigul lumesc. Unii vor face orice sacrificiu de conștiință pentru a-și atinge scopul. Pretinsul popor al lui Dumnezeu este egoist și se îngrijește de propriul eu. Ei iubesc lucrurile acestei lumi și iau parte la lucrările întunericului. Ei se desfătează în nedreptate. Nu au dragoste față de Dumnezeu și nici dragoste față de semenii lor. Sunt idolatri și sunt mai rău, mult mai rău în fața lui Dumnezeu decât păgânii, decât închinătorii la chipuri cioplite, care nu cunosc o cale mai bună.” – 2 T., pg. 439-441. (cap. *Un apel către biserică*).

3. TRÂMBIȚA AMUȚITĂ

- a. **Ce factori fac dificilă însărcinarea dată tuturor de a da un sunet distinct cu trâmbița de avertizare? Isaia 58:2; Ezechiel 2:1-7.**

„Nu lumea păcătoasă, ci aceia pe care Domnul i-a desemnat ca `poporul Meu` trebuie să fie muștrați pentru nelegiuirile lor. El declară mai departe: `În toate zilele Mă întreabă și vor să afle căile Mele, ca un neam care ar fi înfăptuit neprihănirea și n-ar fi părăsit Legea Dumnezeului său` (Isaia 58:1,2). Aici este evidențiată o clasă cu oameni care se consideră neprihăniți și aparent manifestă un interes semnificativ în serviciul lui Dumnezeu; dar musturarea severă și solemnă a Cercetătorului inimilor îi dovedește drept disprețuitori ai preceptelor divine.” – *Marea luptă*, pg. 542, engl.(cap. 33: *Prima mare amăgire*).

„Dumnezeu spune despre acest popor: `În toate zilele Mă întreabă și vor să afle căile Mele, ca un neam care ar fi înfăptuit neprihănirea.` Aici este un popor care se auto-înșeală, sigur de o neprihănire proprie, mulțumit de sine; slujitorului lui Dumnezeu i se poruncește să strige cu voce tare și să le arate nelegiuirile. În toate veacurile a fost făcută această lucrare pentru poporul lui Dumnezeu, iar acum este nevoie de aceasta mai mult decât oricând înainte.

Dumnezeu are întotdeauna oameni cărora le încredințează solia Sa. Duhul Său mișcă inimile lor și îi constrânge să vorbească. Îndemnați de un zel sfânt și motivați puternic de impulsul divin, ei își aduc la îndeplinire datoria, fără a calcula, la rece, consecințele faptului că transmit oamenilor cuvântul pe care l-au primit de la Domnul. Dar slujitorul lui Dumnezeu este conștient numai-decât că a riscat ceva. El constată că, atât el cât și solia sa, sunt subiectul criticii. Caracterul său, viața sa, proprietatea sa, toate sunt cercetate și se exprimă comentarii cu privire la ele. Solia sa este disecată în fragmente și respinsă în cel mai îngust și nesfințit spirit, pe care oamenii, în judecata lor limitată, îl consideră potrivit. Și-a făcut oare acea solie lucrarea pe care Dumnezeu a dorit să o îndeplinească? Nu; evident a dat greș, pentru că inimile ascultătorilor au fost nesfințite.

Dacă poziția slujitorului nu este statornică, dacă el nu are o credință și un curaj de neînfrânt, dacă inima sa nu este întărită prin comuniune constantă cu Dumnezeu, el va începe să-și modeleze mărturia, pentru a satisface urechile și inimile nesfințite ale celor cărora se adresează. În străduința de a evita critica la care este expus, el se desparte de Dumnezeu și pierde simțul favorii divine, iar mărturia lui devine blândă și fără viață. El descoperă că și-a pierdut curajul și credința și că lucrările sale sunt fără putere.” – 5 T., pg. 299, engl. (cap. *Criticearea predicatorilor*).

4. PENTRU CINE PLÂNG ÎN REALITATE?

- a. **Cum așteaptă pretinsul popor al lui Dumnezeu din Isaia 58 ca El să răspundă slujirii lor față de El și ce răspuns primesc din partea Sa? Isaia 58:3; Maleahi 3:14, 15. Ce factori ar trebui să luăm în considerare astăzi, despre atitudinea noastră în această privință – atât față de Dumnezeu cât și față de oameni?**

„[Isaia 58:1-3 citat.] Profetul prezintă înaintea noastră un popor care consideră că Domnul procedează greșit pentru că nu le satisface tot ceea ce își doresc ei în mod egoist. În răspunsul la plângerile lor Domnul le arată că nu merită tot ce pretind din mâinile Sale; pentru că nu s-au comportat drept.” – *The General Conference Bulletin*, 31 mai 1909.

„Posturile respectate de acești închinători [din Isaia 58] sunt doar o umilință aparentă, în bătaie de joc. Ei își mențin toate trăsăturile lor de caracter inacceptabile. Inimile lor nu sunt curățate de pângărire. Ei nu au primit ploaia mângâietoare a harului lui Dumnezeu. Ei nu au Duhul Sfânt și nu au influența sa plăcută. Ei nu manifestă pocăință și nici credință, care lucrează prin dragoste. Ei sunt nedrepti, egoiști în afacerile cu semenii lor, asuprindu-i fără milă pe cei pe care îi consideră inferiori. În plus, se plâng de faptul că Dumnezeu nu-i înalță deasupra tuturor celorlalți datorită neprihănirii lor.” – *The Review and Herald*, 25 iunie 1901.

„Poporul pe care i s-a poruncit profetului [Isaia] să-l avertizeze ... are o formă de evlavie și consideră că i s-a cuvine o favoare și o binecuvântare specială, pentru că au o mărturisire înaltă și mențin rânduiala serviciilor religioase. Aceasta hrănește mulțumirea de sine și ei se simt asemenea tânărului care a venit la Hristos pretinzând a ține toate poruncile și care L-a întrebat: `Ce-mi mai lipsește?` ... Acest tânăr se măgulea că ține toate poruncile lui Dumnezeu; dar chiar le ținea? – Nu. El nu Îl iubea pe Dumnezeu mai presus de orice; pentru că el iubea bogăția sa, care i-a fost doar încredințată, mai presus decât Îl iubea pe Dumnezeu; și nu-și iubea semenii ca pe sine însuși, pentru că nu dorea să împartă cu ei bogățiile sale. El își iubea averea mai mult decât iubea sufletele pentru care Hristos era gata să-și sacrifice propria viață.” – *Ibid.*, 13 octombrie 1891.

„Trebuie să ne păzim de autocompătimire. Nu vă permiteți niciodată sentimentul că nu sunteți prețuiți așa cum ar trebui, că eforturile voastre nu sunt apreciate, că munca voastră este prea dificilă. Lăsați ca amintirea a ceea ce a îndurat Hristos pentru noi să aducă la tăcere orice gând de nemulțumire. Noi suntem tratați mai bine decât a fost Domnul nostru.” – *Pe urmele Marelui Medic*, pg. 476, engl. (cap. *O lecție din viața lui Moise*).

5. MOTIVUL DIN SPATELE ACȚIUNII

- a. **Care era motivul real din spatele postului, în cazul popoului lui Dumnezeu din Isaia 58? Isaia 58:4. Cum trebuie să evităm spiritul acestei practici? Luca 7:33-35.**

„Mântuitorul lumii nu poate onora posturile respectate de națiunea iudaică. Ei postesc în mândrie și neprihănire proprie, în timp ce Hristos mănâncă, în umilință, cu vameșii și păcătoșii.

De la cădere, lucrarea lui Satan a fost de a acuza și acei care refuză lumina pe care o trimite Dumnezeu urmează același curs astăzi. Ei scot în evidență în fața altora acele lucruri pe care ei le consideră a fi păcat. Așa era în cazul fariseilor. Când găseau ceva prin care puteau să-i acuze pe ucenici, ei nu discutau cu acei pe care îi considerau a fi greșiți. Ei îi spuneau lui Hristos despre lucrurile pe care le considerau a fi grave la ucenicii Săi. Când considerau că Hristos a greșit, ei Îl acuzau în fața ucenicilor Săi. Lucrarea lor era de a înstrăina inimile.” – *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, pg. 1088.

„Când aducem rugăciunile cu încredere de sine, când încetăm să veghem și să aducem faptele noastre în armonie cu rugăciunile noastre, cerul nu ne consideră închinători. Noi suntem lipsiți de credință, care lucrează prin dragoste și purifică sufletul; pentru că adevărata credință va conduce pe deținător să omoare faptele cărnii și să sacrifice eul, dragostea de sine, nerăbdarea și îndreptățirea de sine. Acei care vor cu adevărat să urmeze pe Hristos, trebuie să învețe zilnic lecțiile umilinței și smereniei inimii, pentru a putea vorbi atent, pentru a manifesta curtoazie și amabilitate, pentru a avea inimi tandre și a aduce simpatie și lumină în cămin. Toată cearta, toate controversile, toate loviturile cu limba și cu pumnul răutății, trebuie îndepărtate. Voința porunci-toare va trebui supusă și trebuie manifestate blândețea și o dispoziție ușor de mulțumit.” – *The Review and Herald*, 5 iunie 1894.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Ce principiu biblic stabilește nivelul nostru de responsabilitate față de Dumnezeu?**
2. **De ce o mărturie dreaptă, care mustră păcatul, întâlnește opoziție?**
3. **Cum vom considera principiile dacă suntem serioși în ce privește veșnicia?**
4. **Ce era greșit în legătură cu postul iudeilor din Isaia 58?**
5. **Fie că postim sau nu, ce fel de atitudine împiedică rugăciunea?**

O misiune pentru timpul prezent

„Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmurile de mai înainte, vei ridica din nou temeliile străbune; vei fi numit `Dregător de spărturi`, `Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit`”. (Isaia 58:12).

„Rămășița poporului lui Dumnezeu, în calitate de reformator înaintea lumii, trebuie să arate că legea lui Dumnezeu este temelia tuturor reformelor de durată. ... Ea trebuie să repare spărturile, să dreagă drumurile și să facă țara cu puțință de locuit.” – *Profeți și regi*, pg. 678, engl. (cap. 57: *Reforma*).

Recomandare pentru studiu: *Slujirea medicală*, pg. 29-41 engl. (rom. cap. 3: *Simpatia lui Hristos pentru omenirea suferindă*).

Duminică

18 septembrie

1. SEMNE ALE UNEI RELIGII ARTIFICIALE

a. Cum putem evita falsa umilință? Isaia 58:5; Filipeni 2:3, 14, 15.

„Nimeni să nu creadă că aplecarea capului ca un pipirig va lua locul adevăratei umilințe. Astfel de umilință este falsă; pentru că acolo unde supunerea nu se află în inimă, aceasta nu se va manifesta nici în viață. Acei care sunt doar mărturisitori ai adevărului, dar nu și împlinatori ai cuvântului, vor dărâma altarul familial și vor stârni certuri și dispute în cămin și vor fi lipsiți de faptele sfinte și binefăcătoare, care izvorăsc din credința în Hristos. Cea mai puternică dovadă a puterii evangheliei față de lume este efectul ei asupra vieților acelor care o cred. Cel care este un creștin adevărat îl va reprezenta pe Hristos și va înceta să murmure sau să se plângă de Dumnezeu sau de semenii săi. ...

Cei care sunt doar creștini superficiali nu sunt o binecuvântare pentru ei sau alții, chiar dacă postesc și se îmbracă în sac și cenușă. Vechile obiceiuri revin; temperamentul iute, suspiciunea, gelozia și judecarea altora – toate demonstrează că nu sunt controlați de harul lui Hristos. ... Când eșuează în a se comporta creștinește, ei aruncă vina și responsabilitatea asupra împrejurărilor care-i înconjoară pe ei sau pe oamenii cu care sunt aduși în contact. În loc de a se examina pe ei înșiși pentru a găsi aspectele incompatibile, ei își deplâng situația și consideră că greutățile sunt rezultatul fărădelegilor altora.” – *The Review and Herald*, 5 iunie 1894.

2. POSTUL ALES AL LUI DUMNEZEU

a. Ce tip de post exprimă cel mai înalt grad de pietate creștină? Isaia 58:6.

„Lucrarea de binefacere poruncită în acest capitol [Isaia 58] este lucrarea pe care Dumnezeu dorește ca poporul Său să o facă în această perioadă.” – 6 T., pg. 265 (cap. *Solia din Isaia 58*).

„Când prezentăm desăvârșirea cerințelor [lui Dumnezeu] în poruncile Sale, în legea Sa, noi prezentăm ceea ce va dezlega legăturile răutății și în loc să îi determinăm pe oameni să postească, în loc de a-i încătușa în păcat, aceasta va aduce dezlegarea lanțurilor răutății și a celor asupriți de vrăjmaș.” – *Manuscript Releases*, vol. 5, pg. 38.

„Cercetați cu dragoste și sensibilitate nevoile celor săraci și suferinzi și apoi ajutați-i să prindă curaj, speranță și încredere, oferindu-le din bunurile materiale pe care Dumnezeu vi le-a dat. Astfel veți împlini chiar lucrarea pe care Dumnezeu intenționează să o faceți. `Dezlegă lanțurile răutății` (Isaia 58:6). Nu vă liniștiți până când nu rupeți orice fel de jug. Nu se poate să neglijați acest lucru și în același timp să îl ascultați pe Dumnezeu.” – *Pacific Union Recorder*, 21 iulie 1904.

b. Ce altceva include adevăratul post al lui Dumnezeu? Isaia 58:7.

„[Isaia 58:6, 7 citat.] Aceasta este rețeta pe care Hristos a prescris-o pentru suflul care se teme, care se îndoiește și care tremură. Cei întristați, care umblă plângând înaintea Domnului, să se ridice și să-i ajute pe cei în nevoie. ...

Domnul cheamă biserica la o evlavie mai înaltă, la o înțelegere mai dreaptă a datoriei, la o viziune mai clară a obligațiilor ei față de Creator. El îi invită pe credincioși să fie curați, sfinți și activi. Iar lucrarea de ajutorare creștină este unul din mijloacele de a realiza acest lucru, pentru că Duhul Sfânt colaborează cu toți cei care îndeplinesc slujba lui Dumnezeu.” – 6 T., pg. 266, 267 (cap. *Solia din Isaia 58*).

„Amintiți-vă că lumea trebuie salvată. Trebuie să ne facem partea noastră, stând aproape de Hristos în calitate de colaboratori ai Săi. El este capul; noi suntem mâna care ajută. El a stabilit ca prin lucrarea misionară medicală să dezlegăm poverile grele și să-i eliberăm pe cei asupriți. Să nu închidem ochii la suferința din jurul nostru și să nu închidem urechile față de strigătele de necaz care sunt în continuă creștere. Hristos este cel mai mare misionar pe care l-a cunoscut lumea vreodată. El a venit să ridice, să învioreze pe cel în suferință și necaz și noi trebuie să cooperăm cu El în această lucrare.” – *Slujirea medicală*, pg. 118 engl. (rom. cap. 14: *Pe urmele Învoățătorului*).

3. EXAMINÂNDU-NE OBICEIURILE DIN VORBIRE

- a. **Ce promisiune semnificativă este dată tuturor celor care, prin credință, au în vedere bucuria slujirii practice pentru cei în nevoie? Isaia 58:8.**

„[Isaia 58:8 citat.] Când membrii bisericilor noastre preiau individual lucrarea care le este încredințată, ei vor fi înconjurați de o atmosferă cu totul diferită. Binecuvântarea și puterea vor însoți lucrarea lor. Ei vor experimenta o cultură mai înaltă a minții și a inimii. Egoismul care le-a legat sufletele va fi biruit. Credința lor va fi un principiu viu.” – 6 T., pg. 267, 268, engl. (rom. cap. *Solia din Isaia 58*).

- b. **De ce trebuie să biruim complet obiceiul necreștin al „amenințărilor cu degetul”? Isaia 58:9, 10; Matei 7:1-5.**

„Cei care sunt orbi față de greșelile proprii sunt adesea gata să identifice greșelile altora, gata să critice cuvintele lor și să-i condamne pentru lucruri pe care nici măcar nu le-au făcut. ...

Orice critică aspră, orice cuvânt de înălțare de sine sunt incluse în „amenințărilor cu degetul și vorbele de orgoliu” (Isaia 58:9, engl.). Înălțarea eu-lui în mândrie, ca și cum voi ați fi fără greșală, amplificarea greșelilor altora, reprezintă o ofensă la adresa lui Dumnezeu. ...

Nu avem niciun drept de a ne retrage încrederea într-un frate datorită câtorva rapoarte rele, care au ajuns la urechile noastre, a unor acuzații aduse sau a unor supoziții sugerate despre el că ar proceda greșit. Adesea raportul rău care ne este adus este făcut de cei care sunt dușmani ai lui Dumnezeu, de cei care se alătură vrăjmașului în lucrarea de acuzare a fraților. Cei care nu împlinesc cuvintele Mântuitorului: ‘Luați seama la felul cum ascultați’ (Luca 8:18), permit urechilor lor nesfințite să asculte răul, permit simțurilor lor pervertite să își imagineze răul și limbilor lor rele să ducă rapoarte rele.

Mulți din cei care îi acuză pe frații lor nu vor veni să discute pe față cu acei despre care consideră că sunt greșiți, ci vor merge la alții și, sub masca prieteniei față de cei greșiți, vor spune lucruri compromițătoare despre ei. Uneori acești acuzatori vor fi de acord pe față cu acei cărora, în secret, caută să le facă rău. Ei vor prezenta acuzații care sunt numai supoziții și nu vor da celor pe care îi acuză un raport clar al greșelilor pe care le bănuiesc, iar în felul acesta nu le vor oferi nicio șansă de a răspunde în fața acuzațiilor care li se aduc.” – *The Review and Herald*, 7 mai 1895.

4. CLĂDIND ÎN LOC DE A DISTRUGE

- a. **Ce schimbare se va face în experiența noastră atunci când câștigăm biruință asupra „jugului, amenințărilor cu degetul și vorbelor de ocară”? Isaia 58:10, 11.**

„Cei care ar putea aduce un serviciu bun pentru înaintarea cauzei lui Hristos, dar care își folosesc talentele și influența pentru a dărâma în loc de a clădi, vor simți mânia lui Dumnezeu. Ei vor experimenta ce a suferit Hristos pentru salvarea oamenilor de sub pedeapsa legii călcate. Valoare omului și măsura răspunderii sale pot fi înțelese doar prin crucea de la Calvar.” – *The Southern Watchman*, 31 martie 1908.

„A face bine este un remediu excelent pentru boală. Cei care se angajează în lucrare sunt invitați să-L cheme pe Dumnezeu și El a făgăduit că le va răspunde. Sufletul lor va fi satisfăcut în vreme de secetă și ei vor fi ca o grădină udată, ale cărei ape nu seacă.

Frați și surori, treziți-vă. Nu vă temeți să faceți fapte bune. `Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită vom secera dacă nu vom cădea de oboseală` (Galateni 6:9). Nu așteptați să vi se spună care este datoria voastră. Deschideți ochii și priviți cine se află în jurul vostru; căutați să-i cunoașteți pe cei neajutorați, îndurerați și în nevoie. Nu vă ascundeți de ei și nu căutați să aduceți la tăcere nevoile lor. Cine va da dovezile amintite în Iacov, referitoare la deținerea religiei curate, neîntinate de egoism și corupție? Cine e nerăbdător să facă tot ce îi stă în putere pentru a ajuta la realizarea marelui plan de mântuire?” – 2 T., pg. 29 (cap. *Lucrând pentru Hristos*).

- b. **Descrieți misiunea care ne-a fost desemnată și făgăduința care o însoțește. Isaia 58:12, 13 (prima parte).**

„Poporul lui Dumnezeu are de realizat o lucrare specială în repararea spăr-turii care s-a făcut în legea Sa; și cu cât ne apropiem mai mult de sfârșit, cu atât mai urgentă devine această lucrare. Toți cei care Îl iubesc pe Dumnezeu vor arăta că poartă semnul Său, păstrând poruncile Sale. Ei sunt dregători de drumuri pentru a face țara cu puțință de locuit. ... [Isaia 58:13, 14 citat.] Adevărata lucrare misionară medicală este legată astfel, inseparabil de păstrarea poruncilor lui Dumnezeu, din care Sabatul este menționat în special, întrucât acesta este memorialul important al lucrării de creațiune a lui Dumnezeu. Păstrarea sa este legată de lucrarea de restaurare a chipului moral al lui Dumnezeu în om. Aceasta este lucrarea pe care poporul lui Dumnezeu trebuie să o realizeze în această perioadă.” – *Ibid.*, vol. 6, pg. 265, 266. (cap. *Solia din Isaia 58*).

5. PACE PRIN CEL CE ESTE PRINȚUL PĂCII

- a. Ce ar trebui să înțelegem despre adevăratul ajutor creștin, ca parte a păzirii adevărate a Sabatului? Isaia 58:13, 14.

„Mi-a fost prezentat tot cerul privind și supraveghind în cursul Sabatului pe cei care cunosc cerințele poruncii a patra și care păzesc Sabatul. Îngerii își arătau interesul și respectul deosebit pentru această instituție divină. Pe cei care l-au sfințit pe Domnul Dumnezeu în inimile lor într-un cadru devoțional strict al minții, care au căutat să crească valoarea orelor sfinte, păstrând Sabatul cât pot mai bine și să-L onoreze pe Dumnezeu, numind Sabatul o desfătare – pe aceștia îngerii i-au binecuvântat în mod special cu lumină și sănătate și lor le-a fost dată o putere deosebită. Dar, pe de altă parte, îngerii i-au părăsit pe cei care nu au apreciat sfințenia zilei sacre a lui Dumnezeu și și-au îndepărtat lumina și puterea de la ei. I-am văzut umbriți de un nor, descurajați și adesea triști. Ei simțeau lipsa Duhului lui Dumnezeu.” – 2 T., pg. 704, 705, engl. (cap. *Responsabilitate pentru lumina primită*).

„Cum vor tresălta de bucurie inimile celor care au trăit nu pentru a se satsface pe ei înșiși, ci pentru a fi o binecuvântare pentru cei nefericiți, care au atât de puține binecuvântări! Ei vor primi făgăduința: `va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți` (Luca 14:14).” – Ibid., vol. 6, pg. 312 (cap. *Răsplătirea servirii*).

„Pentru toți acei care primesc Sabatul, ca semn al puterii creatoare și răscumpărătoare a lui Hristos, acesta va fi o desfătare. Ei se vor desfăta în Hristos, văzându-L în el. Sabatul le indică spre lucrarea de creațiune, ca dovadă a puterii Sale deosebite de a mântui. În timp ce îndreaptă mintea spre pacea pierdută a Edenului, acesta vorbește despre pacea restaurată prin Mântuitorul.” – *Hristos lumina lumii*, pg. 289, engl. (cap. 29: *Sabatul*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Dați câteva exemple de umilință falsă și de umilință adevărată.
2. Ce fel de ipocrizie, în legătură cu postul, condamnă Dumnezeu?
3. Cum pot să țin cel mai bun tip de post pe care Dumnezeu îl dorește din partea mea?
4. Cum poate fi schimbată tendința umană de a dărăma, în a construi?
5. Rezumați planul glorios al lui Dumnezeu pentru păstrătorii Sabatului în prezent.

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:

Mărturii pentru comunitate, vol. V

Iulie	2 – Cap. 8: Ziua Domnului este aproape
	9 – Cap. 9: Căsătoria neînțelepte
	16 – Cap. 10: Avertismente și muștrări
	23 – Primejdile tineretului (prima parte)
	30 – Primejdiile tineretului (partea a doua)
August	6 – Cap. 11: Lucrători pentru Dumnezeu
	13 – Cap. 12: Agenții lui Satan (prima parte)
	20 – Cap. 12: Agenții lui Satan (partea a doua)
	27 – Cap. 13: Să-L înșele oare un om pe Dumnezeu?
Septembrie	3 – Cap. 14: Puterea adevărului
	10 – Cap. 15: Adunările noastre de tabără
	17 – Cap. 16: Iubirea frățească (prima parte)
	24 – Cap. 16: Iubirea frățească (a doua parte)

Apusul soarelui*) pentru diferite zone ale țării:

Iulie

- 1. B: 21:04; CT: 20:52; IS: 21:09; MS: 21:18; SM: 21:30; AR: 21:30;
- 8. B: 21:01; CT: 20:50; IS: 21:05; MS: 21:15; SM: 21:27; AR: 21:27;
- 15. B: 20:57; CT: 20:46; IS: 21:00; MS: 21:10; SM: 21:22; AR: 21:22;
- 22. B: 20:50; CT: 20:39; IS: 20:54; MS: 21:04; SM: 21:15; AR: 21:15;
- 29. B: 20:43; CT: 20:32; IS: 20:45; MS: 20:55; SM: 21:06; AR: 21:07.

August

- 5. B: 20:34; CT: 20:23; IS: 20:35; MS: 20:45; SM: 20:56; AR: 20:57;
- 12. B: 20:24; CT: 20:13; IS: 20:24; MS: 20:34; SM: 20:44; AR: 20:47;
- 19. B: 20:12; CT: 20:02; IS: 20:12; MS: 20:22; SM: 20:32; AR: 20:35;
- 26. B: 20:00; CT: 19:50; IS: 19:59; MS: 20:10; SM: 20:19; AR: 20:22.

Septembrie

- 2. B: 19:48; CT: 19:38; IS: 19:45; MS: 19:57; SM: 20:05; AR: 20:09;
- 9. B: 19:35; CT: 19:25; IS: 19:31; MS: 19:43; SM: 19:51; AR: 19:56;
- 16. B: 19:22; CT: 19:12; IS: 19:17; MS: 19:29; SM: 19:36; AR: 19:42;
- 23. B: 19:09; CT: 18:59; IS: 19:03; MS: 19:15; SM: 19:22; AR: 19:28;
- 30. B: 18:56; CT: 18:46; IS: 18:49; MS: 19:01; SM: 19:07; AR: 19:14.

*) Apusul de soare a fost indicat folosind site-ul: www.astro-urseau.ro/rasarit_soare_blank.html